

4. А подраба која дате Левитима нека буду на тисућу лавата длакео од златна градских у наоколо.

5. За да измјерите иза свакога града на исток двије тисуће лавата, и на југ двије тисуће лавата, и на запад двије тисуће лавата, и на север двије тисуће лавата, тако да град буде у сриједи. Толка нека буду подраба њихова.

6. А од градова које дате Левитима одвоје шест градова за уточиште. Да онамо утече ко би кога убио; и осим њих подате им четрдесет и два града.

7. Свега градова, које ћете дати Левитима да буде четрдесет и осам градова, сваки са својим подрабем.

8. А тијех градова што ћете дати од наследства синова Израјљевих, од оних који имају више подате више, а од оних који имају мање подате мање; сваки према наследству које ће имати нека да од својих градова Левитима.

9. Још рече Господ Мојсију говорећи:

10. Реци синовима Израјљевим и кажи им: кад приђете преко Јордана у земљу Хананску.

11. Од градова који вам допаду одвојте градове за уточиште да у њих утече крвник који убије кога нехотиче.

12. И ти не вам градови бити уточишта од осветника, да не погине крвник докле не стане на суд пред збор.

13. И тако од тијех градова које да те шест градова биће вам уточишта.

14. Три таква града подате с ову страну Јордана, а три града подате у земљи Хананској, ти градови нека буду уточишта.

15. Синовима Израјљевим и дошљаку и странцу који се бави међу њима, нека тијех шест градова буду уточишта, да утече у њих ко год убије кога нехотиче.

16. Али ако гвођем удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

17. И ако каменом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

18. Или ако дрветом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

19. Осветник нека погуби крвника, кад га удеши, нека га погуби.

20. Ако га из мржње тури, или се баци чим на њ нахвалице, те онај умре.

21. Или ако га из непријатељства удари руком, те онај умре, нека се погуби таки убијач, крвник је, осветник нека погуби тога крвника кад га удеши.

22. Ако ли га нехотиче тури без неприятељства, или се баци на њ чим нехотиче.

23. Или каменом, од којег може човјек погинути, ако се баци на њ нехотиче, те онај умре, а није му непријатељ, није му гражи зла.

24. Тада да суди збор између убијаче и осветника по овом закону.

25. И збор нека избави крвника из руке осветника и врати га у уточиште његово, куда је утекао, и онда нека остане докле не умре поглавар свештенички, који је показан светим уљем.

26. Ако крвник како год изиде преко међе својег уточишта, у које је утекао, уточишта његова, ако крвника убије осветник, не ће бити крив за крв.

27. Јер у уточишту својем ваља да стоји докле не умре поглавар свештенички; на кад умре поглавар свештенички, онда треба да се врати крвник у земљу наследства својег.

28. Ово да вам је уредба за суђење од кољена до кољена по свијем становима ваших.

29. Ко би хтио погубити човјска, по једном свједок не може свједочити да се ко погуби.

30. Не узимајте откупа за крвника, који заслужи смрт, него нека се погуби.

31. Ни од онога не узимајте откупа који утече у уточиште. Да би се вратио да живи у својој земљи прије него умре свештеник.

32. Да не бисте свкрнили земље у којој сте, јер крв она свкрни земљу, а земља се не може очистити од крви која се пролије на њој. Друкчије него крвљу онога који је пролије.

33. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

16. Али ако гвођем удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

17. И ако каменом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

18. Или ако дрветом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

19. Осветник нека погуби крвника, кад га удеши, нека га погуби.

20. Ако га из мржње тури, или се баци чим на њ нахвалице, те онај умре.

21. Или ако га из непријатељства удари руком, те онај умре, нека се погуби таки убијач, крвник је, осветник нека погуби тога крвника кад га удеши.

22. Ако ли га нехотиче тури без неприятељства, или се баци на њ чим нехотиче.

23. Или каменом, од којег може човјек погинути, ако се баци на њ нехотиче, те онај умре, а није му непријатељ, није му гражи зла.

24. Тада да суди збор између убијаче и осветника по овом закону.

25. И збор нека избави крвника из руке осветника и врати га у уточиште његово, куда је утекао, и онда нека остане докле не умре поглавар свештенички, који је показан светим уљем.

26. Ако крвник како год изиде преко међе својег уточишта, у које је утекао, уточишта његова, ако крвника убије осветник, не ће бити крив за крв.

27. Јер у уточишту својем ваља да стоји докле не умре поглавар свештенички; на кад умре поглавар свештенички, онда треба да се врати крвник у земљу наследства својег.

28. Ово да вам је уредба за суђење од кољена до кољена по свијем становима ваших.

29. Ко би хтио погубити човјска, по једном свједок не може свједочити да се ко погуби.

30. Не узимајте откупа за крвника, који заслужи смрт, него нека се погуби.

31. Ни од онога не узимајте откупа који утече у уточиште. Да би се вратио да живи у својој земљи прије него умре свештеник.

32. Да не бисте свкрнили земље у којој сте, јер крв она свкрни земљу, а земља се не може очистити од крви која се пролије на њој. Друкчије него крвљу онога који је пролије.

33. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

34. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

35. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

36. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

37. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

38. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

39. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

40. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

41. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

42. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

43. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

44. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

45. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

46. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

47. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

48. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

49. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

50. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

51. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

52. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

53. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

54. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

55. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

56. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

57. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

58. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

59. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

60. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

61. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

62. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

63. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

64. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

65. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

66. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

67. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

68. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

69. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

70. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

71. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

72. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

73. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

74. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

75. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

76. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

77. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

78. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

79. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

80. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

81. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

82. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

83. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

84. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

85. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

86. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

87. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

88. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

89. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

90. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

91. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

92. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

93. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

94. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

95. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

96. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

97. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

98. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

99. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

100. За то не свкрните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

ПЕТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА
КОЈА СЕ ЗОВЕ ЗАКОНИ ПОНОВЉЕНИ.

ГЛАВА 1.

Ово су ријечи које говори Мојсије свему Израјљу с ову страну Јордана, у пустињи, у долину према црвеноме мору, између Фарана и Госола и Ловона и Асирота и Дизана.

2. Једнаст дана хода од Хорива према горе Сира до Кадис-Варније.

3. А бјеше четрдесете године прије дан једнастог мјесеца, кад Мојсије каза синовима Израјљевим све што му бјеше заповједио Господ да им каже.

4. По што уби Сиона цара Аморејскога који живљаше у Есевону, и Ога цара Васанскога који живљаше у Астароту и у Ебаруну.

5. С ову страну Јордана у земљи Мојсије поче Мојсије казивати овај закон говорећи:

6. Господ Бог наш рече нам на Хориву говорећи: доста сте били на овој гори.

7. Обрните се и подигните се и идите ка гори Аморејској и у сву околину њезину, у равнице и у брда и у долине, и на југ и на брегове морске, у земљу Хананску и на Ливан и до ријеке велике ријеке Ефрата.

8. Ето, дао сам вам земљу, уђите у њу, и узмите земљу, за коју се заклео Господ оцима ваших, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати и смену њихову након њих.

9. И рекох вам онда говорећи: не мојгу вас носити сам.

падове и рече: нека се удаду за кога им буде воља, али у породици племене на својача нека се удаду.

7. Да се не би преносило наследство синова Израјљевих од једног племена на друго, јер ће синови Израјљевни држати сваки наследство племена отаца својих.

8. И свака кћи у племенима синова Израјљевих којој допадне наследство, нека се удаје за кога из породице племена она својача, да би синови Израјљеви држали сваки наследство отаца својих.

9. Да се не би преносило наследство од једног племена на друго, него сваки из племена синова Израјљевих да држи своје наследство.

10. Како заповједи Господ Мојсију, тако учинише кћери Салпадове.

11. Јер Мала и Терса и Егла и Мелха и Нуја, кћери Салпадове, удадоше се за синове стричева својих.

12. У породице синова Манасије сина Јосифова удадоше се, и оста наследство њихово у племену породице отаца њихова.

13. То су заповјести и закони, које заповједи Господ преко Мојсија синовима Израјљевим у долину Моавском на Јордану према Јерихону.

10. Господ Бог ваш умножи вас је, и ето вас данас има много као звијезде небесних.

11. Господ Бог отаца ваших да вас умножи још тисућу пута више, и да вас благослови као што вам је казао!

12. Како бих ја сам носио муке ваше, бремена ваша и распре ваше?

13. Дайте из племена својих људе мудре и вјеште и познате да вам их постави за старешине.

14. Тада ми одговористе и рекосте: добро је да се учини што си казао.

15. Тада узевши старешине од племена ваших, људе мудре и познате, поставих их за старешине, за тисућине и стотинаре и педесетаре и десетаре и управитеље по племенима вашим.

16. И заповједих онда судијама вашим говорећи: саслушавајте распре међу браћом својом и судите право између човјека и брата његова и између допљака који је с њим.

17. Не гледајте ко је ко на суду, саслушајте и малоча и величача, не бојте се никога, јер је суд Божји, а ствар која би вам била тешка изнесите пред ме да ја чујем.

18. И заповједих вам онда све што ћете чинити.

19. По том отишавши од Хорива приђосмо сву ову пустињу велику и страшну, коју видите, мађуна ка гори Аморејској, као што нам заповједи Господ Бог наш, и дођосмо до Кадис-Варније.

20. Тада вам рекох: дођосте до горе Аморејске, коју нам даје Господ Бог наш.

21. Гле, дао ти је Господ Бог твој ту земљу, иди и узми је, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих; не бој се, и не плаши се.

22. А ви сви дођосте к мени и рекосте: да пољезмо људе пред собом да нам ухоче земљу, и да нам јаве за пут којим ћемо ићи и за градове у које ћемо доћи.

23. И то ми би по вољи, и узех између вас дванаест људи, из свакога племена по једнога;

24. И они се подигоше и изашавши на гору дођоше до потоца Ескола, и ухочише земљу;

25. И набраше рода оне земље и доносеше нам, и јавише нам говорећи:

вредио Господ Бог наш. И узевши сви ви своје оружје хтјесте изаћи на гору.

42. А Господ ми рече: кажи им: не идите и не бојте се, јер виђесам међу вама, да не изгинете пред непријатељима својим.

43. И ја вам рекох, али не послушасте, него се одрицете заповјести Господњој, и навалисте на гору.

44. Тада изидоше пред вас Аморејци, који сјеђаху у оној планини, и погнаше нас као што чиде пчеле, и побисе нас на Сиру па до Орме.

45. И вративши се плакасте пред Господом, али Господ не послуша гласаша вањаша ниш ошрете уха својега и нама.

46. И остависте у Кадису дугу мена додеде ондаје ствјасте.

ГЛАВА 2.

По том се вратисмо, и идосмо у пустињу к црвеноме мору, као што ми заповједи Господ, и обилазисмо гору Сир дуго времена.

2. И рече ми Господ:

3. Доста сте обилазили ту гору, обрните се на сјевер.

4. И заповједи народу и реци: сада ћете пријиди преко међе браће своје, синова Исавових, који живе у Сиру; и до-они ће вас се бојати, али се и ви до-бро чувате.

5. Немојте заметати боја с њима, јер вам не ћу дати земље њихове ни ступе, јер сам дао Исаву гору Сир у на-шљедство.

6. Једа кулугте од њих за нонце, и једите: и воду кулугте од њих за нонце, и пијте.

7. Јер те је Господ Бог твој благо-словно у сваком послу руку твојих; и зна пут твој по овој великој пустињи, и ово четрдесет година бјаше с то-бом Господ Бог твој, и ништа ти није недостигао.

8. И приђосмо браћу своју, синове Исавове, који живе у Сиру, пољезом од Елаја и од Гесон-Гавера; и оданде савишиш ударисмо преко пустиње Моавске.

9. И Господ ми рече: немој пакостити Моавцима ни заметати боја с њима, јер ти не ћу дати земље њихове у на-шљедство; јер дадох синовима Лото-вијем у нашљедство Ар.

10. (Пређе живљаху ондаје Емејци, на-род велик и јак и висок као Енаклими;

11. О њима се мислило да су дивови као и Енаклими; али их Моавци знаху Емеји.

12. И Хорџи живљаху пређе у Сиру, али их синови Исавови истераше и истријебише испред себе и населише се на њихово мјесто, као што учини Израил у земљи својега нашљедства, које му даде Господ.)

13. А сада устаните и пријеђите преко потоца Зареда. И пријеђосмо преко потоца Зареда.

14. А времена за које идосмо од Кадис-Варније па додеде пријеђосмо преко потоца Зареда, бреше тридесет и осам година, додеде не изумрије у околу сав онај нараштај, људи за војску, као што они се бреше заклео Господ.

15. Јер и рече Господња бјајаше про-гнати њих потирући их из окола додеде не покријеше.

16. И кад сви ти људи за војску по-кријеше у народу,

17. Рече ми Господ говорећи:

18. Ти ћеш данас пријиди преко међе Моавске код Ара:

19. И добићеш блазу синова Амореј-вијех; немој им пакостити ни заметати боја с њима, јер ти не ћу дати земље Амонеке у нашљедство, јер је дадох синовима Лотовијем у нашљедство.

20. (И за њу се мислило да је земља дивовска; у којој пређе живљаху дивови, које Амонци знаху Залузи.

21. Бјаху народ велик и јак и висок као Енаклими; али их истријеби Господ испред њих, те они преузеше земљу њихову и населише се на њихово мјесто,

22. Као што учини синовима Исаво-вијем, који живљаху у Сиру. Јер истријеби Хореје испред њих, и они преузеше земљу њихову и остане на њихово мјесто до данас.

23. И Авеје, који живљаху у Аспиро-ту па до Газе, истријебише Кафторџи, који изађоше од Кафтора, и населише се на њихово мјесто.)

24. Устаните, идите и пријеђите пре-ко потоца Арнона; гле, дао сам ти у руке Сиона Аморејина цара Есавон-скога и земљу његову; почни узимати нашљедство, и завојшти га њ.

25. Данас починем задавати страх

и трепет од тебе народима под цијелим небом; који год чују за те, Арханагел и предаће се од тебе.

36. И послах посланике из пустиње Кедомота к Сиону цару Есевонском с мирнијем ријечима говорећи:

27. Да приђедем преко твоје земље; управно ћу путем ићи, не ћу свртати ни на десно ни на lijeво.

28. Хрању да ми дајеш за новце да једем, и воду за новце да ми дајеш да пијем, само да прођем прецице.

29. Као што ми учинише синови Исавови који живе у Сирху, и Моавци, који живе у Ару, докле не приђедем преко Јордана у земљу коју нам даје Господ Бог наш.

30. Али не хтеј Сион цар Есевонскипустити да прођемо кроз његову земљу, јер Господ Бог твој учини те отрдну дух његов и срце његово поста упорно, да би га предао у твоје руке, као што се види данас.

31. И рече ми Господ: гледај, почех предавати теби Сиона и земљу његову; почни узимати земљу његову да је наследиши.

32. И изиде пред нас Сион и сав народ његов на ову Јасу.

33. И даде нам га Господ Бог наш, и убисмо га са синовијем његовијем и свијем народом његовијем.

34. И узесмо тада све градове његове, и побисмо људе по свијем тијем градовима, и жене и дјecu, не оставивши само жива ни једнога.

35. Само стоку запленисмо за се и плаћен што бјеше по градовима које узесмо.

36. Од Аронга, који је на потоку Арнону, и од града који је у долини, па до Галада не бјеше града који би нам одолио: све то даде нам Господ Бог наш.

37. Само к земљи синова Амоновијех нијеси приступило нити ка којему крају на потоку Јавоку, ни ка градовима у гори нити којему мјесту што је забрањено Господу Бог наш.

ГЛАВА 3.

Шо том обративши се идосмо к Васану. И изиде пред нас Ог цар Васански и сав народ његов на боју у Едрајин.

2. И Господ ми рече: не бој га се, јер

га дадох у твоје руке са свијем народом његовијем и са земљом његовом, да учиниш с њим онако како си учинио са Сионом царем Аморјејским, који сјеђаше у Есевону.

3. Тако нам даде Господ Бог наш у руке и Ога цара Васанскога са свијем народом његовијем, и разбио смо га и не остависмо му ни једнога жива.

4. И узесмо тада све градове његове; не би града којег не узесмо, шездесет градова, сав крај Арговски, царство Ога у Васану.

5. Сви ти градови бјеху утврђени зидом високим, пратима и пријеворницама, осим других мјеста без зидова врло много.

6. И раскопасмо их као што учинисмо Сиону цару Есевонском, побивши по свијем мјестима и људе и жене и дјecu.

7. А сру стоку и плаћен по градовима запленисмо за се.

8. Тако узесмо онда земљу из руку двојице царена Аморјејских, која је с ову страну Јордана од потока Арнона до горе Ермона,

9. (Сјидони зову Ермон Сиррион, а Аморјеји га зову Сенир.)

10. Сва мјеста у равни и сав Галад и сав Васан до Салме и Едрајина, градове царства Ога у Васану.

11. Јер само Ог цар Васански бјеше остао од дивова. Гле, одар његов, одар гвозден, није ли у Рави синова Амоновијех? девет је лавата дуг а широк четири лакта, лакта човјечија.

12. Тако наследисмо ту земљу онда; од Аронга, који је на потоку Арнону, и до долине горе Галада с градовима њезинијем дадох синовијем Рувимовијем и Гадовијем.

13. И остатак Галада и сав Васан, царство Огово, дадох половини племена Манасијина; сав крај Арговски по свему Васану знаше се земљи дивонска.

14. Јаир син Манасијин узе сав крај Арговски до међе Гесурске и Махатурске; и прозва Васанску својим именом: села Јаирова до данашњег дана.

15. А Махиру дадох Галад.

16. А Рувимову племену и Гадову племену дадох од Галада до потога Арнона, како захвата поток с међама, па до потога Јавока, гдје је међа синова Амоновијех,

17. И поље и Јордан с међама од Хиберота до мора уз поље, до мора славнога, испод Фазге према истоку.

18. И заповиједим вам овдје: Господ Бог ваш дао вам је ону земљу у браћом својом, синовијем Израелевијем, којо је год за пољску.

19. А жене ваше и дјена ваша и стока ваша (знам да имате много стоке), које нека остану у градовима вашим, које вам дадох.

20. Докле не смири Господ и браћу вашу као вас, да и они наследиће земљу коју ће им Господ Бог ваш дати с ову страну Јордана; онда се вратите сваки на своје наслједство, које вам дадох.

21. А Исраел: онда заповиједих говорећи: очи твоје виде све што је учинио Господ Бог ваш с она два цара; онако ће Господ учинити са свијем царствима у која дођеш.

22. Немојте их се бојати, јер ће се Господ Бог ваш бити за вас.

23. И молах се Господу онда говорећи:

24. Господе Боже! ти си почео показивати славу својоу величињу своју и крпењу руку своју, јер који је Бог на земљи или на небу који би створио дјела таква као твоја?

25. Дај ми да приђедем и видим земљу добру која је преко Јордана и гору Дору, Ливан.

26. Али Господ бјеше гњеван на мене с вас, и не усламини ме, него ми рече: доста; не говори ми нише за то.

27. Попни се наврх ове горе, и поди гавни очи своје на запад и на сјевер и на југ и на исток, види очима својима, јер не ћеш приђећи преко Јордана.

28. Него подај заповијести Исусу, и иди пред народом тијем, и он ће им раздијелити у наслједство земљу коју видиш.

29. И остасмо у овој долини према Вет-Фегору.

ГЛАВА 4.

А сада, Израелљу, чуј уредбе и заповиједи да творите, да бисте поживјели и ушли у земљу коју вам даје

17. И поље и Јордан с међама од Хиберота до мора уз поље, до мора славнога, испод Фазге према истоку.

18. И заповиједим вам овдје: Господ Бог ваш дао вам је ону земљу у браћом својом, синовијем Израелевијем, којо је год за пољску.

19. А жене ваше и дјена ваша и стока ваша (знам да имате много стоке), које нека остану у градовима вашим, које вам дадох.

20. Докле не смири Господ и браћу вашу као вас, да и они наследиће земљу коју ће им Господ Бог ваш дати с ову страну Јордана; онда се вратите сваки на своје наслједство, које вам дадох.

21. А Исраел: онда заповиједих говорећи: очи твоје виде све што је учинио Господ Бог ваш с она два цара; онако ће Господ учинити са свијем царствима у која дођеш.

22. Немојте их се бојати, јер ће се Господ Бог ваш бити за вас.

23. И молах се Господу онда говорећи:

24. Господе Боже! ти си почео показивати славу својоу величињу своју и крпењу руку своју, јер који је Бог на земљи или на небу који би створио дјела таква као твоја?

25. Дај ми да приђедем и видим земљу добру која је преко Јордана и гору Дору, Ливан.

26. Али Господ бјеше гњеван на мене с вас, и не усламини ме, него ми рече: доста; не говори ми нише за то.

27. Попни се наврх ове горе, и поди гавни очи своје на запад и на сјевер и на југ и на исток, види очима својима, јер не ћеш приђећи преко Јордана.

28. Него подај заповијести Исусу, и иди пред народом тијем, и он ће им раздијелити у наслједство земљу коју видиш.

29. И остасмо у овој долини према Вет-Фегору.

ГЛАВА 4.

А сада, Израелљу, чуј уредбе и заповиједи да творите, да бисте поживјели и ушли у земљу коју вам даје

15. За то чувајте добро душе своје; јер не видјесте никакога лика у оној дан кад вам говори Господ на Хориву испред огња.
16. Да се не бисте поковарили и начинили себи лик резан или баку год слику од човјека или од жене,
17. Слику од каквог живинчета које је на земљи, или слику од какве птице крилате која лети испод неба,
18. Слику од чега што пузе по земљи, или слику од какве рибе која је у води под земљом;
19. И да не би подгаваши очи своје к небу и видјевши сунце и мјесец и звијезде, сву војску небеску, прерадио се и клањао им се и служио им; јер их Господ Бог твој даде свијем народима под цијелијем небом;
20. А вас узме Господ и изведе вас из неђи гвоздене, из Мисира, да му будете народ нашлађени, као што се види данас.
21. Али се Господ разгњеви на ме за ваше ријечи, и закле се да не ћу пријећи преко Јордана ни ући у добру земљу, коју ти Господ Бог твој даје у нашлађство.
22. И ја ћу умријети у овој земљи и не ћу пријећи преко Јордана, а ви ћете пријећи и нашлађити ону добру земљу.
23. Пазите да не заборавите зајвјета Господа Бога својега, који учини с вама, и да не градите себи лика резаног, слике од које год твари, као што ти је забранио Господ Бог твој.
24. Јер је Господ Бог твој отањ који спаљује и Бог који репнује.
25. Кад изродиш синове и унуче, и остарите у овој земљи, ако се поковарите у овој земљи, ако се поковарите и начините слику резану од какве твари и учините што није угодно Господу Богу вашему, Државци га,
26. Свједочим вам данас небом и земљом да ће вас брзо нестати са земље у коју идете преко Јордана да је нашлађите, не ћете бити дуго у њој, него ћете се истребијети,
27. Или ће вас расијати Господ међу народе, и мало ће вас остати међу народима у које вас одведе Господ;
28. И служићете ондје боговима које су начиниле руке човјечије, од Арнета
- и од камена, који не виде ни чују, ни-ти једу ни мирашу.
29. Али ако и ондје потражиш Господа Бога својега, наћи ћеш га, ако га потражиш свијем срцем својим и свом душом својом.
30. Кад будеш у невољи и све те то сваре, ако се у пошљедне вријеме обратиш ка Господу Богу својему, и послашаш глас његов,
31. Господ је Бог твој милостив Бог, не ће те оставити ни истребијати, јер не ће заборавити зајвјета с оцима твојим, за који им се заклео.
32. Јер запита сад за стара времена, која су била прије тебе, од онога дана кад створи Бог човјека на земљи, и од једнога краја неба до другога, је ли кад била овака ствар велика, и је ли се кад чуло што тако?
33. Је ли кад чуо који народ глас Божји гдје говори испред огња, као што си ти чуо и остао жив?
34. Или, је ли Бог покушао да дође те узме себи народ из другога народа и клањавањем, знањима и чудесима и рјучком и руком крјешком и мишицом подигнутом и страхотима великим, као што је учинио све то за вас Господ Бог ваш у Мисиру на ваше очи?
35. Теби је то показано да познаш да је Господ Бог, и да нема другога осим њега.
36. Дао ти је да чујеш глас његов с неба да би те научио, и показао ти је на земљи отањ свој велики, и ријечи његове чуо си испред огња.
37. И што му мили бијажу очи твоји, за то изабра семе њихово након њих, и изведе те сам великом силом својом из Мисира,
38. Да отјера испред тебе народе веће и јаче од тебе, и да тебе уведе у њихову земљу и даде ти је у нашлађство, као што се види данас.
39. Знај дакле и памти у срцу својем да је Господ Бог, горе на небу и доле на земљи, нема другога.
40. И држи уредбе његове и заповијести његове, које ти ја данас заповиједам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, да би ти се продужили дани на земљи коју ти Господ Бог твој даје за сватда.

41. Тада одијели Мојсије три града с ову страну Јордана према истоку,
42. Да би утрпао у њих крвнике који убије близнега својега нехотице немрзиши прије на њ, и кад утче у који од тријех градова, да би остао жив:
43. Босор у пустињи, на равнини у земљи племена Рувимова, и Рамот у Галаду у племену Гадоу, и Голан у Васанској у племену Манасијину.
44. Ово је закон који постави Мојсије синовима Израљевљем.
45. Ово су свједочанства и уредбе и закони, које каза Мојсије синовима Израљевљем кад изидоше из Мисира,
46. С ову страну Јордана у долини према Вет-Фегору у земљи Сиона цара Аморејскога, који живљаше у Есесону, којера уби Мојсије и синови Израљевљеви кад изидоше из Мисира,
47. И освојише земљу његову и земљу Ога цара Васанскога, два цара Аморејска, која је с ову страну Јордана према истоку,
48. Од Ароира, који је на погоку Арнону, до горе Сиона, а то је Ермон,
49. И све поље с ову страну Јордана према истоку до мора уз равнину под Азот-Фазом.
- ГЛАВА 5.
- И Мојсије сазва сав народ Израљев, и рече им: чуј Израљев уредбе и зајвјете, које ћу данас казати да чујете, да их научите и држите их и творите.
2. Господ Бог наш учини с нама зајвјет на Хориву.
3. Није с оцима нашим учинио тај зајвјет, него с нама, који смо данас ту сви живи.
4. Лицем к лицу говорио вам је Господ на оној гори испред огња;
5. Ја тада стајаш између Господа и вас, да вам јавим ријечи Господње, јер вас бјеше страх од огња и не изидосте на гору; и рече:
6. Ја сам Господ Бог твој, који сам изведе из земље Мисирске, из дома египћанскога.
7. Немој имати богова других до мене.
8. Не гради себи лика резаног, ни-ти какве слике од твари које су горе на небу или које су доле на земљи или које су у води испод земље.
9. Немој им се клањати ни-ти им слу-
- жити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ, који на синовима походи бесакоња отаца њиховијех до трећег и до четвртога кољена, онијех који мрзе на ме,
10. А чиним милост на тисућама онијех који ме љубе и чувају заповијести моје.
11. Не узимај узладу имена Господа Бога својега, јер не ће пред Господом бити прав ко узме име његово узладу.
12. Држи дан од одмора и светку га, као што ти је заповиједио Господ Бог твој.
13. Шест дана ради, и свршију све по-слове своје.
14. А седми је дан одмор Господу Богу твојему; немој радити никакога посла ни ти ни син твој ни кћи твоја ни слуга твој ни слушкиња твоја, ни во твој ни магаран твој, ни-ти које живинче твоје, ни дошљак који је код тебе, да би се одморно сауга твој и слушкиња твоја као и ти.
15. И памти да си био роб у земљи Мисирској, и Господ Бог твој изведе те оданде руком крјешком и мишицом подигнутом. За то ти је Господ Бог твој заповиједио да светкујеш дан одмора.
16. Поштуј оца својега и матер своју, као што ти је заповиједио Господ Бог твој, да би ти се продужили дани твоји и да би ти добро било на земљи, коју ти даје Господ Бог твој.
17. Не убиј.
18. Не чини прелјубе.
19. Не кради.
20. Не свједочи лажно на близнега својега.
21. Не пожели жене близнега својега, не пожели куће близнега својега, ни њане његове, ни слуге његова, ни слушкиње његове, ни вода његова, ни магарца његова, ни-ти и шта што је близнега твојега.
22. Те ријечи изговори Господ свему збору вашему на гори испред огња, облака и мрака, гласом великим, и ништа више, него их написа на двеје плоче камене које ми даде.
23. А ви кад чушете глас испред гме, јер гора огњем гораше, приступиште к мени, сви главари од племена ваших и старешине ваше,
24. И рекосте: гле, показана нам Господ

роиске, из руке Фараона цара Мисир-скога.

9. И тако знај да је Господ Бог твој Бог, Бог вјеран, који држи зајет свој и милост своју до тисућу колена онима који га љубе и држе заповијести његове.
10. И плаћа онима који мрзе на њ, свакоме, истребљујући га, и не одгађа ономе који мрзи на њ, плаћа свакоме.
11. За то држи заповијести и уредбе и законе, које ти данас ја заповиједам, да их твориш.
12. И ако ове законе узаслушаће и уздржите и утворите, и Господ ће Бог твој држати теби зајет и милост, за коју се заклео онима твојим;
13. И миловаће те и благословиће те и умножиће те; благословиће плаод твоје и вино твоје и плод земље твоје, жито говеда твојих и стада оваца твојих у земљи за коју се заклео онима твојим да ће ти је дати.
14. Бићеш благословен мимо све народе: не ће бити у тебе ни мушкога ни женскога неплодна, ни међу стовој твојом.
15. И укљониће од тебе Господ сваку болест, и од лутих зала Мисирских која знаш не ће ни једнога пустити на тебе, него ће их пустити на оне све који мрзе на те.
16. И истрајџи све народе које ти Господ Бог твој преда, нека их не пожели око твоје, и немој служити богови-ма њиховијем, јер би ти то било замка.
17. Ако би рекао у срцу свом: већи су ови народи од мене, како их могу изагнати?
18. Не бој их се; памти добро што је учинио Господ Бог твој с Фараоном и са свијем Мисирцима,
19. Велика кушања, која видјеше очи твоје, и знање и чудеса и руку крешку и мислици подигнуту, којом те изведе Господ Бог твој; онако ће учинити Господ Бог твој са свијем народима од којих би се укланио.
20. И стршљене ће послати Господ Бог твој на њих докле не изгину који би остали и сакрили се од тебе.
21. Не плаши се од њих, јер је Господ Бог твој усред тебе, Бог велики и страшни.

ГЛАВА 7.

- Када те Господ Бог твој уведе у земљу у коју илеш да је наследиш, и отјера испред тебе народе многе, Хетеје и Гергесеје и Аморјеје и Хананеје и Фересеје и Јевеје и Јевусеје, седам народа великих и јачих од тебе,
2. И преда их Господ Бог твој теби, и ти их разориш, погори их, и не хватај с њима вјере, нити се смиљу на њих.
  3. Нити се пријатељи с њима; вјери своје не дај за сина њихова, нити кћери њихове узимај за сина својега.
  4. Јер би отпадила сина твојега од мене, и служио би боговима другим, те би се разгубио Господ на вас и по-тврдио вас брзо.
  5. Него ово им учините: олтаре њихове раскопајте, и ликове њихове поломи-те, лугове њихове исијечите, и резане богове њихове огњем спалите.
  6. Јер си ти народ свет Господу Богу својему, тебе је изабрао Господ Бог твој да му будеш народ особит милостиве народе на земљи.
  7. Не за то што би вас било више него других народа прихвати вас Господ и изабрао вас; јер вас бираше мање него и којег другог народа.
  8. Него што вас Господ милује и што држи завету којом се заклео онима вашим, за то вас је Господ извео руком ерјепком и избавио вас из руке

4. Чуј, Израилу: Господ је Бог наш једини Господ.
  5. За то љуби Господа Бога својега из свега срца својега и из све душе своје и из све снаге своје.
  6. И нека ове ријечи које ти ја заповиједам данас буду у срцу твојем.
  7. И често их напомињи синовица својим, и говори онима кад сједиш у кући својој и кад идиш путем, кад ди-жежеш и кад устајеш.
  8. И вежи их себи на руку за знак, и нека ти буду као поचेонице међу очима.
  9. И напиши их на довратницима од куће своје и на вратима својим.
  10. А кад те уведе Господ Бог твој у земљу за коју се заклео онима твојим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће ти је дати, у градове велике и добре, којих нијеси знао,
  11. И у куће пуне свакога добра, којих нијеси пуно, и на студенце ископане, којих нијеси копао, у виноград и у маслинике, којих нијеси садио, и станеш јести и наситиш се,
  12. Чувај се да не заборавиш Господа, који те је извео из земље Мисирске, из куће роиске.
  13. Господи Бога својега бој се, и њему служи, и његовијем се њмном купи.
  14. Не идите за другим боговима између богова других народа, који су оно вас.
  15. Јер је Бог реншитељ, Господ Бог твој, уред тебе, па да се не би разгубио Господ Бог твој на те и истре-јебио те са земље.
  16. Немојте кушати Господа Бога својега као што га кушаште у Маси.
  17. Држите добро заповијести Господа Бога својега и свједочанства његова и уредбе његове, које ти је заповиједано.
  18. И чини што је право и добро пред Господом, да би ти било добро и да би ушао у добру земљу, за коју се заклео Господ онима твојим, и да би је наследио.
  19. Да би отјерао све непријатеље твоје испред тебе, као што ти је рекао Господ.
  20. На кад те запита посланије син твој говорећи: каква су то свједочанства и
- Бог наш славу и величину своју, и чу-десмо гаде Бог говори с чојреком, и чо-вјек оста жив.
25. На сада за што да помреко? јер ће нас смалити онај отаџ велики; ако јоште чујемо глас Господа Бога својега, помријећемо.
  26. Јер које је тијело чуло глас Бога живог гаде говори испред огња, као ми, и остало живо?
  27. Иди ти, и саслушај све што ће ка-зати Господ Бог наш, па онда ти ка-зи нама што ти год рече Господ Бог наш, а ми ћемо слушати и творити.
  28. И Господ чу глас од ријечи ваших кад ми говораште, и рече ми Господ: чух глас од ријечи тога народа, које реко-ше теби, што рекоше, добро рекоше.
  29. О, кад би им било срце снагда та-ко да ме се боје и држе све заповије-сти које снагда, да би добро било њи-ма и синовица њиховијем до вијека.
  30. Иди, реци им: пратите се у ша-торе своје.
  31. А ти стани овдје код мене, и ка-заћу ти све заповијести и уредбе и за-коне, које ћеш их научити да творе у земљи коју им дајем у наслједство.
  32. Гледајте дакле да чините како вам је заповиједано Господ Бог наш, не свр-ћите ни на десно ни на лијево.
  33. Цијелим путем, који вам је за-повиједано Господ Бог ваш, идите, да бисте живи били и да би вам добро би-ло, и да би вам се продужили дани у земљи коју ћете наслједити.
- А оно су заповијести и уредбе и зако-ни, које Господ Бог наш заповиједи да чујете да је наслједити.
2. Да би се бојао Господа Бога својега држећи све уредбе његове и запо-вијести његове, које ти ја заповиједам, ти и син твој и унук твој света вијека својега, да би ти се продужили дани твоји.
  3. Чуј дакле, Израилу, и гледај да тако чиниш, да би ти добро било и да бисте се умножили веома у земљи у ко-јој тече млијеко и мед, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих.

22. Господ ће Бог твој мало по мало погнати и народ испред тебе; не ћеш их моћи од један пут истребијети, да се не би умножило на тебе звијерје пољско.

23. Али ће их предати Господ Бог твој теби, и заграће их затирањем великим докле се не затру.

24. И предаће цареве њихове у твоје руке да затреш име њихово под небом, не ће се ни један одржати пред тобом, докле их не потреш.

25. Ревање богове њихове снами оћвем, немој да се полакомиш на сребро или злато што је на њима и да га умеш, да ти не буде замка, јер је гадно пред Господом Богом твојим.

26. И немој да унесеш гада у док свој, да не будеш проклет као и он, него се глади на њ и грозни се од њега, јер је проклето.

ГЛАВА 8.

Држите и творите све заповијести које вам ја заповиједам данас, и да бисте живи били и умножили се, и да бисте ушли у земљу за коју се Господ заклео оцима вашим, и да бисте је наслиједили.

2. И опомињи се свега пута којим те је водио Господ Бог твој четрдесет година по пустињи, да би те научио и испушао, да се зна шта ти је у срцу, хоћеш ли држати заповијести његове или не ћеш.

3. И мучно те је, и глађу те морио; али те је опет хранно маном, за коју ти нијеси знао ни очи твоји, да би ти показвао да човјек не живи о самом хљебу него о свему што излази из уста Господњих.

4. Одјелом твоје не оветна на теби нити нога твоја отече за ових четрдесет година;

5. За то познај у срцу свом да те Господ Бог твој гаји као што човјек гаји своје дјетце.

6. И држи заповијести Господа Бога својега ходећи путовима његовијем и бојећи се њега.

7. Јер Господ Бог твој увешће те са доста потока и извора и језера, што живиру по долинама и по брдима;

8. У земљу изобилну пшеницом и јеч-

мом и виноградом лозом и смоквима и шипцима, земљу изобилну маслином, од које бива уље, и медом;

9. У земљу, гдје ти не ћеш сиротињски јести хљеба, гдје ти не ће ништа недостатајати; у земљу, гдје је камење твоје и гдје ћеш из брда веозинијех сјекати мјед.

10. Јешћеш и бићеш сит, па благо-свиљај Господа Бога својега за добру земљу коју ти да.

11. И чувај се да не забравитиш Господа Бога својега бацивши у немар заповијести његове и законе његове и уредбе његове, које ти ја заповиједам данас.

12. И кад уздеш и наситиш се, и добре куће начиниш и у њима станеш живијети,

13. И кад се говеда твоја и овце твоје напладе, и кад ти се најмозги сребро и злато, и што год имаш кад ти се на-множи,

14. Немој да се понесе срце твоје и забравитиш Господа Бога својега, који те је извео из земље Мисирске, из куће ронске;

15. Који те је водио преко оне пустиње велике и страшне гдје живе змије ватрене и скорпије, гдје је сула а нема камена;

16. Који те је хранио у пустињи маном, за коју не знаше очи твоји, да би те научио и испушао те, а најпослије да би ти добро учинио.

17. Нити говори у срцу својем: моја снага и сила које руке добавила ми је ово благо.

18. Него се опомињи Господа Бога својега; јер ти он даје снагу да до-баљаш благо, да би потврдио зајет свој, за који се заклео оцима твојим, као што се види данас.

19. Аво ли забравитиш Господа Бога својега, и поћеш за другим боговима и њима станеш служити и клањати се, свиједочим вам данас да ћете за цијело пропасте.

20. Пропаћете као народи које Господ потгоре испред вас, јер не послушаште гласа Господа Бога својега.

ГЛАВА 9.

Чуј, Израилу! ти данас прелазити преко Јордана да уђеш и наслиједиш

народе веће и јаче од себе, градове велике и ограђене до неба;

2. Велики и висок народ, синове Ена-кове, које знаш и за које си слушао: ко ће одолети синовима Енаковијем?

3. Знај дакле данас да је Господ Бог твој, који иде испред тебе, и он ће свиљају; он ће их истребијети и он ће их оборити пред тобом, и ивагнаћеш ик и истребијети брзо, као што ти је казао Господ.

4. Кад их Господ Бог твој отјера испред тебе, немој да речеш у срцу свом: за правду моју уведе ме Господ у ову земљу да је наслиједим; јер Господ тјера оне народе испред тебе за неваљалство њихово.

5. Не идиш за правду своју ни за чистоту срца својега да наслиједиш ту земљу; него за неваљалство твојега народа Господ Бог твој тјера их испред тебе, и да одржи ријеч за коју се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову.

6. Знај дакле да ти Господ Бог твој не даје те добре земље за правду твоју да је наслиједиш, јер си потврдовао да је наслиједиш, и од хњева шћаше вас Господ да истребијети.

7. Памоти и не заборавај како си гњевно од онога дана кад изидосте из земље Мисирске па докле дођосте на ово мјесто, непокорни бијасте Господу.

8. И кад Хорива разгњевисте Господа да истребијети вас, и од хњева шћаше вас Господ да истребијети.

9. Кад изидох на гору да примим плоче камене, плоче зајета, који с ва-ма учини Господ, тада стајаш на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи хљеба не једући ни воде пијући.

10. И даде ми Господ двије плоче камене, исписане прстом Господњим, на којима бијаху ријечи све које вам изговори Господ на гори испред огња на дан збора вашег.

11. Послије четрдесет дана и четрдесет ноћи даде ми Господ двије плоче камене, плоче зајетне.

12. И рече ми Господ: устани, сиђи брже одаде; јер се поквари народ твој који си извео из Мисира, свиђоше брзо с пута који им заповиједих, и начинише себи линеи лине.

13. Још ми рече Господ говорјећи: народе веће и јаче од себе, градове велике и ограђене до неба;

14. Пусти ме да их истребијем и име њихово затрем под небом; а од тебе ћу учинити народ јачи и већи него што је овај.

15. И ја се вратих и свиђох с горе, а гора отњем гораще, и двије плоче зајетне бијаху ми у руку.

16. И погледах, а то згријешисте Господу Богу својему салживши себи теле, заповиједно Господу.

17. Тада узех оне двије плоче и ба-цих их из руку својих, и разобих их пред вама.

18. По том падох и лежах пред Господом као прије, четрдесет дана и четрдесет ноћи, хљеба не једући ни во-де пијући, ради свијех гријеха ваших, којима се огријешисте учинивши што је зло пред Господом и разгњевивши га.

19. Јер се бојаш гњева и јарости, којом се бреше Господ разљућуто на вас да вас истребијети; и усамши ме Господ и тада.

20. Бјеше се Господ и на Арона разгњевно веома да га шћаше убити; али се молих тада и за Арона.

21. И узех гријех ваш који учинисте, теле, и сажехо га огњем, и разобих га и сатрх га у прах, и протух прах његов у поток, који тече с оне горе.

22. И у Тавери и у Маси и у Ки-врот-Агави гњевисте Господа.

23. И кад вас посла Господ из Кадис-Варније говорјећи: идите и узмите ту земљу коју сам вам дао, опет се супротисте ријечи Господа Бога својега, и не вјероваште му и не послушаште гласа његова.

24. Непокорни бијасте Господу од кад вас познах.

25. За то падох и лежах пред Господом четрдесет дана и четрдесет ноћи, јер бреше рекао Господ да ће вас потргити.

26. И молах се Господу и ревах: Господе, Господе! немој потргити народ својега и наљждства својега, које си извао из Мисира крјешком руком.

27. Опомени се слуга својих Аврама, Исака и Јакова, не гледај на тврђу народа овога, на неваљалство његово и на гријехе његове;

26. Да не реку који живе у земљи одакле си нас извео: није их могао Господ увести у земљу коју им обећа, или мрзело је на њих, за то их изведе да их побједе у пустињи.

29. Јер су твој народ и твоје напљедство, које си извео силом својом великом и мишицом својом подигнутом.

ГЛАВА 10.

У то вријеме рече ми Господ: истези двје плоче од камена као што бреху прве, и изиди е мени на тору, и начини ковчег од дрвета.

2. И написашу на тијем плочама ријечи које су бледе на првијем плочама што си разбио, па ћеш их метнути у ковчег.

3. Тако начини ковчег од дрвета синтима, и истесах двје плоче од камена, као што бреху прве, и изидох на тору с двјема плочама у руку.

4. И написах на тијем плочама што бјеше прво написао, десет ријечи, које сам изговори Господ на гори истрад отња на дан збора вашег; и даде ми их Господ.

5. И вратих се сјихом с горе, и метнух плоче у ковчег који начиних, и остах онда, као што ми заповијед Господ.

6. А синови Израљевии пођоше од Вирота синова Јавановијех у Мосеру. Ондаје умрије Арон и ондаје би погребен; а Елсазар син његов поста свештеник на његово мјесто.

7. Овакде отидоше у Гадад, а од Гадада у Јотвату, земљу гдје има много потова.

8. У то вријеме одвоји Господ племе Левијево да носе ковчег зајета Господњег, да стоје пред Господом и служе му и да благосиљају у име његово до данашњег дана.

9. За то нема племе Левијево дијела ни напљедства с браћом својом; Господ је напљедство његово, као што му Господ Бог твој каза.

10. А ја спајам на гори као прије, четрдесет дана и четрдесет ноћи; и услаши ме Господ и тада, и не хтје те Господ загри.

11. Нето ми рече Господ: устани и иди пред народом овијем да уђу у земљу за коју сам се заклео опшима њи-

ховијем да ћу им је дати, и да је наслиједи.

12. Сада дакле, Израљу, шта иште од тебе Господ Бог твој, осим да се бојиш Господа Бога својег, да ходиш по свијем путовима његовијем и да га љубиш и служиш Господу Богу својему из свега срца својег и из све душе своје.

13. Држећи заповијести Господње и уредбе његове, које ти ја данас заповиједам, да би ти било добро?

14. Гле, Господ је Бога твојег небо, и небо над небесима, земља, и све што је на њој.

15. Али само твоји оди омилјеше Господу, и изабра сјеме њихово након њих, вас између свијех народа, као што се види данас.

16. За то обрежите срце своје, и немојте више бити тврдовати.

17. Јер је Господ Бог ваш Бог над боговима и господар над господарима, Бог велики, силни и страшни, који не гледа ко је ко ниги прима поклона;

18. Даје правичу сиrotи и удовици; и љуби дошљака дајући му хљеб и одијело.

19. Љубите дакле дошљака, јер сте били дошљаци у земљи Мисирској.

20. Бој се Господа Бога својег, њему служи и њега се држи, и његовијем се именовати.

21. Он је хвала твоја и он је Бог твој, који тебе ради учини велике и страшне ствари, које видјеше очи твоје.

22. Седамдесет душа бјеше отаца твојих кад сиђоше у Мисир; а сада учини ти Господ Бог твој те вас има много као звијезда небеских.

ГЛАВА 11.

Љуби дакле Господа Бога својег, и извршуй једнако што је заповиједано да извршуети, и уредбе његове, и законе његове и заповијести његове.

2. И познајте данас, што ваши синови не знају ниги видјеше, каране Господа Бога својег, величанство његово, кршкуну руку његову и мишицу његову подигнуту.

3. И знаке његове и дјела његова, што учини усред Мисира на фараону цару Мисирском и на свој земљи његовој.

4. И што учини војсци Мисирској, кољ-

ма и колима њиховијем, како учини, те срце своје и у душу своју, и вежите их их вода првенога мора поточи кад вас за знак себи на руку, и нека вам буду тјераху, и загри их Господ до данашњег дана.

5. И што вама учини у пустињи док не дођете до овога мјеста, и што учини Давану и Авирону синовима Елијава сына Рушмова, како земља отвори уста своја и прождрије њих и породице њихове и шаторе њихове и све благо њихово што имаху, урде Израља.

7. Јер вапе очи видјеше сва дјела Господња велика, која учини.

8. За то држите све заповијести које вам ја данас заповиједам, да бисте се уриједили и наслиједили земљу, у коју идете да је наслиједите;

9. И да би вам се продајали дани у земљи, за коју се закле Господ опшима вашима да ће је дати њима и сјемени њихову, земљу, у којој тече млјек и мед.

10. Јер земља у коју идете да је наслиједити није као земља Мисирска из које сте изашли, гдје си сјао своје сјеме и залажио на својима ногама као врт од зеља;

11. Нето је земља у коју идете да је наслиједите земља у којој су брда и долине, и пагала је дажда небески.

12. Земља којом се стара Господ Бог твој и на коју с једнако обраћате очи Господа Бога твојег од почетка година до краја.

13. За то ако добро узаслушате заповијести, које вам ја заповиједам да вас, љубећи Господа Бога својег и служећи му свијем срцем својим и свом душом својом,

14. Тада ћу давати дажда земљи вашој на вријеме, и рани и позни, и сабираћеш жито своје и вино своје и узе своје;

15. И за стоку ћу твоју дати траву у коју твојем; и јешћеш и бјеш сит.

16. Чувајте се да се не пренари срце ваше да се одмелете и салужите туђим боговима и поклањате им се;

17. Да се не би разтвезио Господ на вас и затворио небо да не буде дажда, и земља да не да рода својег, те бисте брзо изгинули у доброј земљи коју вам Господ даје.

18. Нето сложите ове ријечи моје у пред вас.

19. И учите их синове своје говорећи о њима кад сједити у кући својој и кад идеш путем, и кад млјекеш и кад устајеш.

20. И напиши их на доврагацима дома својег и на вратима својим.

21. Да би се умножили дани ваши и дани синова ваших по земљи, за коју се заклео Господ опшима вашима да ће им је дати, као дани небу над земљом.

22. Јер ако добро уздржите све ове заповијести које вам ја заповиједам да творите љубећи Господа Бога својег, и ходећи свијем путовима његовијем и њега се држећи,

23. Тада ће отјерати Господ све ове народе испред вас, и наслиједите народе веће и јаче него што сте сами.

24. Свако мјесто на које ступи стопало ноге ваше ваље ће бити; од пустиње до Ливана, и од ријеке, ријеке Еврата, до мора западнога биће међа ваша.

25. Не ће се нико одржати пред вама; страх и трепет ваш путине Господ Бог ваш на сву земљу на коју ступите, као што вам каза.

26. Гле, износим данас пред вас благослов и проклетство:

27. Благослов, ако узаслушате заповијести Господа Бога својег, које вам ја данас заповиједам;

28. А проклетство, ако не узаслушате заповијести Господа Бога својег и него сиђете с пута, који вам ја данас заповиједам, те пођете за другим боговима, којих не познајете.

29. И кад те уведе Господ Бог твој у земљу у коју идеш да је наслиједиш, гада изречи благослов овај на гори Гаришиму а проклетство на гори Блеау.

30. Оне су с ону страну Јордана, идући к западу, у земљи Хананеја који живе у равни према Галгала код равнине Моренше.

31. Јер ћете пријети преко Јордана да уђете у земљу коју вам даје Господ Бог ваш да је наслиједите, и наслиједите је и наставаћете у њој.

32. Гледајте дакле да творите све ове уредбе и законе које ја данас износим пред вас.

ГЛАВА 12.

Ово су уредбе и закони које ћете дрзати и творити у земљи коју ти је Господ Бог отаца твојих дао да је наследиш, докле сте сте год живи на земљи.

2. Раскопајте са свијем сва мјеста у којима су служили боговима својим на-вним брдама и по хумовима и под сваки-зеленијем дрветом.

3. Оборите олтаре њихове и разбичте ликове њихове, и лугове њихове пона-лите огњем, и резане богове њихове из-ломите, и истријтебите име њихово из-онога мјеста.

4. Не чините тако Господу Богу сво-јему.

5. Него га тражите у мјесту које изберу Господ Бог ваш између свијех племе-на ваших себи за стан да ондаје намјести име своје, и онамо идите.

6. Онамо носите жртве своје паше-нице и друге жртве своје и десетке сво-је и приносе руку својих и завјете своје и драгољевне приносе своје и приносе од стоке своје крупне и ситне.

7. И једите ондаје пред Господом Бо-гом својим, и веселите се ви и породите-ваше свачим, за што се прихватите ру-ком својом, чим те благослови Господ Бог твој.

8. Не чините како ми сада овађе чи-нили, што је коме драго.

9. Јер још нијесте дошли до одмора и напшества, које ти даје Господ Бог твој.

10. Него кад пријеђете преко Јорда-на, и станете живјети у земљи коју вам даје Господ Бог ваш да је наслиједи-те, и смри вас од свијех непријатеља-ваших у наоколо, те станете живјети без страха,

11. Онда у мјесту које изберу Господ Бог ваш да у њему настани име своје, донесите све што вам ја заповиједам, жртве своје пашенице и друге жртве своје, десетке своје и приносе руку сво-јих и све што буде најбоље у ономе што завјетуете Господу.

12. И веселите се пред Господом Бо-гом својим ви и синови ваши и кћери ваше и сауте ваше и слушнике ваше, и Левит који је у мјесту вашем, јер он нема дијела ни напшества с нама.

13. Чувај се да не приносиш жргава својих пашеница на ком год мјесту, ко-је угледаш;

14. Него на овом мјесту које изберу Господ Бог у једном од твојих племена, ондаје приноси жртве своје пашенице, и ондаје чини све што ти заповиједам.

15. Али ћеш моћи квати и јести ме-со како ти душа зажели у сваком мје-сту својем по благослову Господа Бога својега, који ти да; чист и нечист мо-же јести као срну и јелена.

16. Само крви не једите; пролијте је на земљу као воду.

17. Не ћеш моћи јести у мјесту сво-јем десетка од жита својега ни од вина својега ни од уља својега, ни првина од стоке своје крупне и ситне, ни онога што завјетуете, ни приносе руку својих.

18. Него то једи пред Господом Бо-гом својим на мјесту које изберу Господ Бог твој, ти и син твој и кћи твоја и саута твој и слушника твоја, и Левит који је у мјесту твој; и весели се пред Господом Богом својим свачим за што се прихватиш руком.

19. Чувај се да не оставиш Левита док си год жив на земљи.

20. Кад рашкри Господ Бог твој ме-ђе твоје, као што ти је казано, ако ре-чеш: да једем меса, кад душа твоја же-ли да једо меса, једи меса по свој жељи душе своје.

21. Ако би било далеко од тебе мје-сто које Господ Бог твој изберу да он-даје намјести име своје, заволај од стоке своје крупне или ситне, коју ти да Го-спод, као што сам ти заповиједао, и једи у свом мјесту по свој жељи душе своје.

22. Како се једе срна и јелен, онако једи; и чист и нечист нека једе.

23. Само пашу да не једеш крви; јер је крв душа, па не једи душе с месом.

24. Не једи је; него је пролиј на зе-мљу као воду.

25. Не једи је, да би добро било те-би и синовима твојим након тебе, кад чиниш што је угодно Господу.

26. Али ствари своје свете, које имаш, и што завјетуете, узми и дођи на мје-сто које изберу Господ.

27. И принеси жртве своје пашенице, месо и крв, на олтару Господа Бога својега; крв пак од других жргава Бо-

171
јих нека се пролије на олтар Господа Бога својега, а месо једи.

28. Чувај и слушај све ове ријечи ко-је ти ја заповиједам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе до-вијека кад чиниш што је добро и пра-во пред Господом Богом твојим.

29. Кад истријеби Господ Бог твој испред тебе народе ка којима идиш да-наслиједиш земљу њихову, и наслије-дивши је кад се настаниш у земљи њи-ховој,

30. Чувај се да се не ухватиш у зам-ку лошави за њима по што се потру испред тебе, и да не потражиш богова њихових, и речеш: како су ови на-роди служили својим боговима, тако ја и ја чинити.

31. Не чини тако Господу Богу сво-јему; јер они чинише својим боговима све што је гадно пред Господом и на-што он мрзи; јер су и синове своје и кћери своје саживали боговима својим.

32. Што нам год ја заповиједам све држите и творите, ниш што додјате к томе ни одузмите од тога.

ГЛАВА 13.

Ако устане међу нама пророк или који све сања, и каже ти знах или чудо,

2. Па се збуде тај знах или чудо ко-је ти каже, и он ти рече: хајде да иде-мо за другим боговима, којих не знаш, и њима да служимо,

3. Немој послушати што ти каже тај пророк или сањач, јер вас куша Господ Бог ваш да би се знало лубите ли Го-спода Бога својега из свега срца сво-јега и све душе своје.

4. За Господом Богом својим идите, и нека се бојте; његове заповијести чу-вајте, и глас његов слушајте, и њему служите и њега се држите.

5. А онај пророк или сањач да се по-нете Господа Бога својега, који вас из-веде из земље Мисирске и испути вас из-куће ропске, и одвраћао од пута који ти је заповиједао Господ Бог твој да идиш њим; тако истријеби зло из себе.

6. Ако би те подбадао брат твој, син матере твоје, или син твој или кћи тво-ја, или жена твоја мила, или пријатељ твој који ти је као душа твоја, говори-ћи ти тајно: хајде да служимо другим

боговима, којих нијеси знао ни ти ни оци твоји,

7. Између богова других народа ко-ји су око вас, блану или далеко од те-бе, од једнога краја земље до другога,

8. Не пристај с њим ниш да послу-шај; нека га не жали око твоје, и не-мој му се смиловати ниш га таји,

9. Него га убиј: твоја рука нека се прва дигне на њ да га убијеш, па онда рука свега народа.

10. Заспи га камењем да погине; јер те шпаше одвратити од Господа Бога твојега, који те је извео из земље Ми-сирске, из куће ропске;

11. Да сав Израил чује и боји се, и да се више не учини тако зло међу вама.

12. Ако за какав град свој, који ти Господ Бог твој да да у њему живиш, чујеш гађе говоре:

13. Извлоше људи неваљали између тебе и отпадише све који живе у граду њихову, говорехи: хајде да служимо другим боговима, којих не познајете,

14. Тада истражи и распитај и изви-ди добро, па ако буде истина и доства се учинила она гадна ствар међу вама,

15. Побји мачем све који живе у гра-ду оном, и затри и њега и све што би у њему било, и стоку мачем побји.

16. И сав плацин из њега скупи напред улице његове, стади огњем и онај град и сав плацин из њега Господу Богу сво-јему, да буде гомила до вијека и да се више не сазид.

17. И нека ти од проклетих ствари не прионе ништа за руку, еда би се Го-спод повратио од жестине гњева сво-јега и учинио ти милост и смиловао се на те, и умозно те, као што се замало оцима твојим,

18. Кад слушаш глас Господа Бога својега држећи све заповијести њего-ве, које ти ја данас заповиједам, да би-чино што је право пред Господом Бо-гом твојим.

ГЛАВА 14.

Ви сте синови Господа Бога својега; немојте се резати ниш се бријати ме-ђу очима за мртацем.

2. Јер си народ свет Господу Богу својему, и тебе изабра Господ да си му народ особит између свијех народа на земљи.

је и да стиснеш руку своју брату својему, да ондје намјести име своје, кад те Господ Бог твој благослови,
 25. Онда учини у новач, и узев новач у руку своју оглади у мјесто које избере Господ Бог твој,
 26. И за те новце узми што захтељи душа твоја, говеда, оваца, вина или друготога јакота пића, и што би год захтеља душа твоја, па једи ондје пред Господом Богом својим, и весели се ти и дом твој.

ГЛАВА 16.

Држи мјесец Авиј, те слави пасху Господу Богу својему, јер мјесеца Анива изведе те је Господ Бог твој из Мисира ноћу.

2. И закољи пасху Господу Богу својему, од крупе и ситне стоке, на мјесту које избере Господ да ондје настави име своје.

3. Не једи с њом хљеба киселога; седам дана једи с њом пријесан хљеб, хљеб невољнички, јер си хитџи изашо из земље Мисирске, па да се опоминеш дана кад си изашо из Мисира док си год жив.

4. И да се не види у тебе квасац за седам дана ни гдје међу границама твојим, и да не остане преко ноћ ништа до јутра од меса које закољеш први дан у вече.

5. Не можеш клати пасхе на сваком мјесту свом које ти да Господ Бог твој;

6. Него на мјесту које избере Господ Бог твој да ондје настани име своје, ондаје кољи пасху у вече о сучаном заходу у исто вријеме кад си пошао из Мисира.

7. А пеци је и једи на мјесту које избере Господ Бог твој; и сутрадан вративши се иди у своје шаторе.

8. Шест дана једи пријесне хљебове, а седми дан да је празник Господњи, тада не ради ништа.

9. Седам недеља наброј; кад стане срп радити по љетини, онда похни бројити седам недеља.

10. Тада празнуј празник недеља Господу Богу својему; што можеш приноси Драговољно како те буде благослови Господ Бог твој.

11. И весели се пред Господом Богом својим ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и девет којихи буде у мјесту твојем, и допљак и

тебе мјесто, које избере Господ Бог твој да ондје намјести име своје, кад те Господ Бог твој благослови,
 25. Онда учини у новач, и узев новач у руку своју оглади у мјесто које избере Господ Бог твој,
 26. И за те новце узми што захтељи душа твоја, говеда, оваца, вина или друготога јакота пића, и што би год захтеља душа твоја, па једи ондје пред Господом Богом својим, и весели се ти и дом твој.

27. Ами Левита који би био у мјесту твојем, немој оставити, јер нема дијела ни вилдства с тобом.

28. Сваке треће године одној сав десетак од дохода сваких ове године, и остави га у свом мјесту.

29. Па нека дођу Левити (јер немају дијела ни вилдства с тобом) и дошљаци и сироте и удовице што су у мјесту твојем, и нека једу и насит се, да би те благословио Господ Бог твој у сваком послу руку твојих, који би радио.

ГЛАВА 16.

(Сваке седеме године опраштај.)

2. А опраштање да бина овако: коме је во дужан што, нека опрости што би могао тражити од ближњета својега; нека не тражи од ближњета својега и од брата својега, јер је опраштање Господње оглашено.

3. Од туђина тражи, али што би имао у брата својега, оно нека му опрости рука твоја,

4. Да не би било сиромаша међу вама, јер ће те обилно благословити Господ у земљи коју ти Господ Бог твој да у вилдство да је твоја,

5. Само ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега гледајући да чиниш све ове заповијести, које ти ја заповиједам данас.

6. Благословиће те Господ Бог твој, као што ти је казао, те ћеш дати у зајам многим народима, а ни од кога не ћеш узимати у зајам, и владаћеш многим народима, а они тобом не ће владати.

7. Ако буде у тебе који сиромаш из међу браће твоје у ком мјесту твојем, у земљи твојој, коју ти даје Господ Бог твој, немој да ти се стврдне срце тво-

3. Не једи ништа гадно.

4. Ово су животиње које ћете јести: говече, овцу, козу,

5. Јелена, срну, бивола, дивокозу, јеленора и козу каменачу;

6. И све животиње које имају пашке расплељене на двоје, и које преживају између животиња, њих једите.

7. Ами не једите онијех које само преживају или које само имају пашке расплељене на двоје, као: казиле, аца, цијељене зена, јер преживају а немају пашака раздвојенијех; да вам је нечисто;

8. Ни свињачета, јер има раздвојене пашке али не прежива; да вам је нечисто; меса од њега не једите, и стрва се његова не дохватате.

9. А између онијех што су у води, једите ове: што год има пера и љуске, једите;

10. А што нема пера и љусака, не једите; да вам је нечисто.

11. Све птице чисте једите;

12. А онијех не једите: орла, ни јастреба, ни морскога орла,
 13. Ни сокола, ни еја, ни крагја по прстама њиховијем,

14. Ни гаврана по прстама његовијем,

15. Ни љуца, ни совуљаче, ни лиске, ни копча по прстама његовијем,

16. Ни буљине, ни ражња, ни лабуда,

17. Ни тема, ни сираке, ни пљурца,

18. Ни роде, ни чашље по прстама његовијем, ни пљавца, ни љиља.

19. И све бубине крилате да су валенисте; не једите их.

20. А све птице чисте једите.

21. Ништа мрцино не једите; дошљак који је код тебе подај нека једи или продај туђину; јер си народ свет Господу Богу својему. Не кухај јарета у мандеку матере његове.

22. Десетак даји од свега рода усјева својега, што дође с њиве твоје, сваке године.

23. И једи пред Господом Богом својим на мјесту које избере да ондје настани име своје, десетак од жита својега, од вина својега и од уља својега, и првине од стоке своје крупе и ситне, да се учини бојазни се Господа Ђога својега свагда.

24. Ако би ти био пут далеко, те не би могао одијети за то што је далеко од

спрота и удовица, што буду код тебе, на мјесту које избере Господ Бог твој да онде настани име своје.

12. И опомнија се да си био роб у Мисру, те чувај и твори уредбе ове.

13. Празник сјеница празнуј седам дана, кад збереш с гумна својега и из каце своје.

14. И весели се на празник свој ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слугиња твоја, и Левит и дошљак и сирома и удовица, што буду у мјесту твојем.

15. Седам дана празнуј празник Господу Богу својему на мјесту које избере Господ, кад те благослови Господ Бог твој у свакој љетни твојој и у сваком послу руку твојих; и буди весело.

16. Три пута у години нека дође свако мушко пред Господа Бога твојега на мјесто које избере: на празник пријеснице хљебова, на празник недеља и на празник сјеница; али нико да не дође празан пред Господа;

17. Неко снази с даром од онога што има, према благослову Господа Бога твојега којим те је даривао.

18. Судије и управитеље постави себи по свим мјестима која ти да Господ Бог твој по наменима твојим, и нека суде народу право.

19. Не изврћи правде и не гледај ко је ко; не примај поклона; јер поклон зашљендје очи мудрима и изврће ријечи праведниња.

20. Са свијем иди за правдом, да би био жив и наслиједио земљу коју ти даје Господ Бог твој.

21. Не сади луга ни од каквијех дрвета код олтара Господа Бога својега, који начини:

22. И не подижи никакога алка; на то мрази Господ Бог твој.

ГЛАВА 17.

Не приноси Господу Богу својему ни вола ни јагњета ни јарета на ком има мана или како год зло; јер је гадно пред Господом Богом твојим.

2. Ако се нађе код тебе у којем од мјеста твојих, која ти да Господ Бог твој, човек или жена да учини зло пред Господом Богом твојим, преступи пауди зајет његов,

3. И отије те служи другим боговима и млања им се, или сунцу или мјесецу

или чему год из војске небеске, што нијесам заповједио,

4. И теби се то јави и ти чујеш, онда распитај добро; на ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар у Израилу,

5. Изведи онога човјека или ону жену, који учинише оно зло, на врата своја, човјека онога или жену, и засни их камењем да погину.

6. На сједочанство два или три човјека да се погуби онај кога ваља погубити; али на сједочанство једнога човјека да се не погуби.

7. Сједоци нека први дигну руке на њ да га убију, а по том сав народ; тако извади зло из себе.

8. Кад ти буде тешко расудити између крви и крви, између расипе и расипе, или између ране и ране, око којих буде парница у твојем мјесту, тада устани и иди у мјесто које избере Господ Бог твој;

9. И отиди к свештеницима Левитима или к судији који онда буде, на их упитај, и они ће ти казати како ваља расудити.

10. И учини онако како ти кажу у мјесту које избере Господ, и гледај да учиниш са свијем онако како те науче.

11. По закону, којему те науче, и по пресуди, коју ти кажу, учини; не одступи од онога што ти кажу ни на десно ни на лијеву.

12. Ако ли би се ко упрљо те не би хтно послушати свештеника који ондје стоји те служи Господу Богу твојем, или судије, такои човек да се погуби; и извади зло из Израилу.

13. Да сав народ чује и боји се, и у напредак да не ради упорно.

14. Кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, и напусти се у њој, ако речеш: да оставим себи цара, као што имају сви народи око мене,

15. Само онога остави себи за цара, којега избере Господ Бог твој; између браће своје постави цара себи; а немој поставити над собом човјека туђина, који није брат твој.

16. Али да не држи много коња, и да не враћа народа у Мисир да би имао много коња, јер вал је Господ казано: не враћајте се више овим путем.

17. И да нема много жена, да се не јездама, ни који гага по птицама, ни упадило срце његово, ни сребра ни злата да нема врло много.

18. А кад сједи на пријесту царства својега, нека преише себи у књигу онај закон од свештеника Левита;

19. И нека га држи код себе и нека га чита док је жив, да се учи бојати се Господа Бога својега, држаћи све ријечи овога закона и ове уредбе, и творити их;

20. Да се не би подигло срце његово изнад браће његове, и да не би одступио од ове заповјести ни на десно ни на лијеву, да би друго царовао он и синови његови у Израилу.

21. Јер ти народи које ћеш наслиједити, слушају гатаре и вращаре; а теби то не допушта Господ Бог твој.

22. Пророка исред тебе, између браће твоје, као што сам ја, подигнуће ти Господ Бог твој; нека слушајте,

23. По свему како си искао од Господа Бога својега на Хорину на дан сабора својега Господа Бога својега и да више не гледам отња тога великога, да не погинем.

24. За то ми рече Господ: добро рекосе што рекосе.

25. Пророка ћу им подигнути између браће њихове, као што си ти, и метнућу ријечи своје у уста његова, и казиваће им све што му заповједим.

26. А ко год не би послушао ријечи мојих, које ће говорити у моје име, од тога ћу ја тражити.

27. Али пророк који би се усудио говорити што у моје име што му ја не заповједим да говори, или који би говорио у име других богова, тако пророк да се погуби.

28. Ако ли речен у срцу својем: како ћемо познати ријеч које није Господ рекао?

29. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

30. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

31. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

32. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

33. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

34. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

35. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

36. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

37. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

38. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

39. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

40. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

41. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

42. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

43. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

ГЛАВА 18.

Свештеници Левити и све племе Левинево да немају дијела на наслједство с осталијем синовима Израилевима; нека једу огњене жртве Господње и његово наслједство.

2. Наслједства давале да немају леђу браћом својим; Господ је наслједство њихово, као што им је казано.

3. Али ово да припада свештеницима од народа, од онијех који принесу жртву, било вола или јагње: да се даје свештенику плаће и обуре вилацине и жедаци.

4. Првине од жита својега, од вина својега и од уља својега, и првине од вуне с оваца својих подај му.

5. Јер њега изабра Господ Бог твој између свијех племена твојих да стоји и служи у име Господње он и синови његови до вијека.

6. И кад дође који Левит из којег год мјеста твојега из свега Израилу, гдје настава, кад дође по жељи душе своје у мјесто које избере Господ,

7. Нека служи у име Господа Бога својега као и друга браћа његова Левити, који ондје стоје пред Господом.

8. Нека једу једнак мио, осим онога што би који продао у породици отаца својих.

9. Кад уђеш у земљу коју ти Господ Бог твој даје, не учи се чинити гадна дјела онијех народа.

10. Нека се не нађе у тебе који би волио сына својега или жер своју кроз отањ, ни врачар, ни који гага по зви-

ГЛАВА 19.

Кад Господ Бог твој потре народе твојих земљу даје теби Господ Бог твој, и кад их наслиједиш и настаниш се по градовима њиховијех и по кућама њиховијех,

2. Одвој три града усред земље своје, коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш.

3. Начини пут, и раздјели на троје

вратиће земље своје, коју ти да Господ Бог твој у напљедство, на нека бжези онамо сваки врвник.

4. А овако нека буде с врвником којим утече онамо, да би остао жив: во убиће ближњег својег нехотице, не мрзавиш прије на њ,

5. Као кад би во отишао с ближњим својим у шћму да сјече дрва, па би замакнуо сјекиром у руци својој да по- сјече дрво, а она би спала с дрвјалице и погодила би ближњег његова тако да умре, он нека утече у који од тјих градова да остане жив,

6. Да не би осветник потјерао крв- ника док му је срце распаљено, и да га не би стгао на далеку путу и убио га, према да није заслужио смрти, јер није прије мрзео на њ.

7. За то ти заповиједам и велим: три града одвој.

8. А кад рашпори Господ Бог твој међе твоје, као што се заклео опима твојим, и да ти сву земљу коју је рекао дати опима твојим,

9. Ако уздржиш и утвориш све ове заповијести, које ти ја данас заповије- дам, да збуиш Господа Бога својег и он- ходиш шћтовима његовим свагда, он- да дода још три града осим ова три,

10. Да се не прољева крв права у зе- мљи твојој, коју ти Господ Бог твој даје у напљедство, и да не буде на теби крв.

11. Али ако во мрзи на ближњег својег и вреба га, и скочи на њ, и удари га тако да умре, а он утече у који од тјих градова,

12. Онда старјешине мјеста његова нека пошља и узму га оданде, и пре- даду га у руке осветнику да се погуби.

13. Нека га не жали око твоје, него свини крв праву с Израилја, да би ти добро било.

14. Не помичи међе ближњег сво- јег коју поставе стари у напљедству твојем које добијеш у земљи коју ти Господ Бог твој даје да је наслиједиш.

15. Нека не устаје један свједок на човјека ни за како зло и ни за какав гријех између свих гријеха који се чине, него на рјечима два или три свједока да остаје ствар.

16. Ако би устао лажан свједок на

кога да свједочи на њга да се одмеће Бога,

17. Онда нека стану та два човјека, који имају гучу распру, пред Господа, пред свештенике и пред судије које буду у то врјеме;

18. И нека добро испитају судије; ако свједок онај буде лажан свједок и лажно свједочи на брата својег,

19. Учините му онако како је он ми- слио учинити брату својему; и извади зло из себе,

20. Да се остали чуши то боје, и у напредак више не чине тако зло усред тебе.

21. Нека не жали око твоје: живот за живот, око за око, зуб за зуб, рука за руку, нога за ногу.

ГЛАВА 20.

Кад отиђен на војску на непријатеља својег и видаш коње и кола и народ већи од себе, немој се уплашити од њих, јер је с тобом Господ Бог твој, који те је извео из земље Мисирске.

2. И кад појете да се побјегне, нека приступи свештеник и проговори на- роду,

3. И нека им рече: слушај Израилју! ни помозите данас у бој на непријате- ље своје, нека не трне срце ваше, не бојте се и не плашите се, нити се пре- падајте од њих.

4. Јер Господ Бог наш иде с вама и биће с вама и сачува.

5. По том и војводе нека проговоре народу, и реку: ко је саградио нову кућу а није почео сједети у њој? не- ка иде, нека се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други почео сједети у њој.

6. И ко је посадио виноград а још га није брао? нека иде, нека се врати ку- ћи својој, да не би погинуо у боју, и други га брао.

7. И ко је испросио дјевојку а још је није одвео? нека иде, нека се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други је одвео.

8. Још и ово нека кажу војводе на- роду и реку: ко је страшио и трне му срце? нека иде, нека се врати кући својој, да не би трнуло срце браћи њо- говој као њему.

4. И нека одведу старјешине онога града ту јуницу у путу долину гаје се не копа ни сје, и нека закољу ју- ницу онде у долини.

5. По том нека приступе свештеници, синови Левјјеви; јер њих изабра Го- спод Бог твој да му служе и да благо- сјаљу у име Господње, и на њихови- јем рјечима да остаје свака распра и свака шћета;

6. И све старјешине онога града који буде најближе убијенога нека оперу руке своје над закланом јуницом у оној долини.

7. И тврдећи нека реку: руке наше нијесу пролиле ове крви нити су очи наше видјеле;

8. Милостив буди народу својему Из- раилју, који си испустио, Господе, и не меши праве крви на народ свој Изра- илја. Тако ће се очистити од оне крви.

9. И ти ћеш скинути праву крв са се- бе кад учиниш што је право пред Го- сподом.

10. Кад отиђен на војску на непри- јатеље своје, и преда их Господ Бог твој у руке твоје и заробиш их многу,

11. И угледаш у робљу лијену жену, и омили ти да би је учио узети за жену,

12. Одведи је кући својој; и нека обрије главу своју и среше ногте своје;

13. И нека скине са себе хаљине сво- је у којима је заробљена, и нека сједи у кући твојој и жали за оцем својим и за матером својом цмо мјесец дана;

и за матером својом цмо мјесец жене, јер си је узео, и буди јој муж и она нека ти буде жена.

14. Ако ти послаје не би билан по но- љи, пусти је нека иде куда јој драго, али никакво да је не продаш за новце ни да њом тргујеш, јер си је ослатио.

15. Ко би имао двије жене, једну ми- лу а другу немилу, па би родице си- нове, и милу и немилу, и првенца би бо од немиле,

16. Онда кад дође врјеме да поди- јели синовица својим што има, не може првенцем учинити сина од миле; преко сина од немиле који је првенца;

17. Нето за првенца нека призна сва- на од немиле и да му два дјела од свега што има, јер је он почетак силе његове, његово је право првеначко.

18. Ко би имао сина самовољна и не- покорна, који не слуша оца својег ни

ГЛАВА 21.

Кад се нађе убијен човјек у земљи ко- ју ти даје Господ Бог твој да је насли- једиш, гдје лежи у пољу, а не зна се ко га је убио,

2. Тада нека изиду старјешине твоје и судије твоје, и нека кивјере оа убије- ного до градова који су око њега.

3. Па који град буде најближе уби- јенога, старјешине онога града нека узму јуницу из говеда, на којој се још није радило, која није вукала у јарму,

матере своје, и којегта они и караше па опет не слушаху.

19. Нека га узму отац и маџи, и нека га доведу к старјешинама града својега на врата мјеста својега,

20. И нека кажу старјешинама града својега: овај син наш самозовљан је и непокоран, не слуша нас, изјелница је и пијаница.

21. Тада сви људи онога мјеста нека га заступу камењем да погине; и тако извади зло из себе, да сав Израилъ чује и боји се.

22. Ко згориши тако да заслужи смрт, те буде осуђен на смрт и објесиш га на дрво,

23. Нека не преноћи тијело његово на дрвету, него га исти дан погребн, јер је проваљ пред Богом ко је објесиш; за то не свариш земљу коју ти Господ Бог твој даје у нашьедство.

ГЛАВА 22.

Кад видиш вола или овцу брата својега гдје лута, немој проћи мимо њих, него их одведи брату својему.

2. Ако ли ти брат твој није близу или га не знаш, одведи их својој кући него да буду код тебе докле их не потражи брат твој, и тада му их врати.

3. Тако учини и с магарицем ветовијем и с хаљином његовом; и тако учини са сваком стварију брата својега изгубљеном, кад је изгуби а ти је нађеш, немој проћи мимо њу.

4. Кад видиш магарица или вола брата својега гдје је нао на путу, немој их проћи, него их подигни с њим.

5. Љена да не носи мушкога одијела нити човјек да се облачи у женске хаљине, јер је гад пред Господом Богом твојим ко год тако чини.

6. Кад наиђеш путем на гнијездо птичије, на дрвету или на земљи, са птичијима или с јајцима, а мајка лежи на птичијама или на јајцима, немој узети мајке са птичијама;

7. Нето пусти мајку а птиће узми, да би ти добро било и да би ти се проузвизали дани.

8. Кад гратиш нову кућу, валини отград око стубе своје, да не би наукао крви на дом свој, кад би ко пао с њега.

9. Не сји у виноград својем другога

сјежена, да не би оскврнио и род од сјемена које посијеш и род виноградајси.

10. Не ори на вољу и на магарицу заједно.

11. Не облачи хаљине ткане од вуње и од лана заједно.

12. Начини себи ресе на четири краја од хаљине коју облачини.

13. Ко се ожени, па му жена омрзне по што легне с њом,

14. Па да прилику да се говори о њој и просте рђав глас о њој говорећи: нађох у ње дјевојаштву;

15. Тада отац дјевојини и маџи нека узму и донесу знаке дјевојаштва њезина пред старјешине града својега на врата,

16. И нека рече отац дјевојини старјешинама: ону кћер своју дадох овој му човјеку за жену, а он мрзи на њу; и даде прилику да се говори о њој рекав: не нађох у твоје кћери дјевојаштву; а ево знаке дјевојаштва кћери моје. И нека разастру хаљину пред старјешинама градским.

17. И даде прилику да се говори о њој рекав: не нађох у твоје кћери дјевојаштву; а ево знаке дјевојаштва кћери моје. И нека разастру хаљину пред старјешинама градским.

18. Тада старјешине града онога нека узму мука њезина и накарају га, и нека га оглабе сто сикала сребра, које нека даду оцу дјевојини за то што је изино рђав глас на дјевојку Израилъку, и нека му буде жена; да је не може пустити док је жив.

20. Али ако буде оно истина, да се није нашло дјевојаштво у дјевојке,

21. Тада нека изведу дјевојку на врата она њезина, и нека је заступу камењем људи онога мјеста да погине. За то што учини срамоту у Израилу курвади зло из себе.

22. Ако се ко ухвати гдје лежи са женом удагом, нека се погубе обоје, човјек који је легао са женом и жена. Тако извади зло из Израилъа.

23. Кад дјевојка буде испрошена за кога, па је нађе когод у мјесту и облежи је,

24. Изведите их обоје на врата онога мјеста, и засипте их камењем да погину, дјевојку што није викала у мјесту, а човјека што је оскромно жегу ближњегта својега. Тако извади зло из себе,

25. Ако ли у пољу нађе човјек дјевојку

11. А пред вече нека се опере водом, да се погуби само човјек који је облажа,

12. И имај мјесто иза окола гдје ћеш извазити на поље.

13. И имај лопатицу у оправи својој, па кад изидеш на поље, закопај њом, а кад поћеш навраг, заграи нечист своју.

14. Јер Господ Бог твој иде уперед окола твојега да те изовани и да ти преда нечистоту твоју: за то нека је око твој свет, да не види у тебе нечистоте, да се не би одвратио од тебе.

15. Немој издати слуге господару његову, који утече к теби од господара својега;

16. Нето нека остане код тебе, усред тебе, у мјесту које избере у којем граду твојем, гдје му буде драго; немој га цвиједити.

17. Да не буде курве између кћери Израилъских, ни агуванана између синова Израилъских.

18. Не носи у дом Господа Бога својега ни по каком завјету плате курвинице ни по цијене од пса, јер је обоје гад пред Господом Богом твојим.

19. Не даји на добит брату својему ни новаца ни хране нити и шта што се даје на добит.

20. Странку подај на добит, али брату својему немој давати на добит, да би те благословио Господ Бог твој у свеу земљи у коју идеш да је наслиједиш.

21. Кад учиниш завјет Господу Богу својему, не окладијевај испунити га, јер ће га тражити од тебе Господ Бог твој, и биће на теби гријех.

22. Ако ли се не завјетујеш, не ћ бити на теби гријеха.

23. Што ти изиде из уста, оно држи и учини, као што завјетујеш Господу Богу својему драговољно, што изречеш устима својим.

24. Кад уђеш у виноград ближњегта својега, можеш јести грозђа по вољи док се наситиш; али га не међи у суд свој.

25. Кад уђеш у усјев ближњегта својега, можеш тргати класе руком својом; али да не зажњеш српом у усјев ближњегта својега.

ку испрошени, и силом је облажи, тада да се погуби само човјек који је облажа,

26. А дјевојци не чини ништа, није учинила гријеха који заслужује смрт, јер као кад ко свочи на ближњегта својега и убије га, така је и та ствар;

27. Јер нађе је у пољу, и дјевојка испрошена вика, али не би никога да је одбрани.

28. Ако ко нађе дјевојку која није испрошена и ухвати је и легне с њом, и заступу се,

29. Тада човјек овај који је легао с њом да да оцу дјевојини педесет сикала сребра, и нека му она буде жена за то што је оскромно; да је не може пустити док је жив.

30. Нико да се не жени женом оца својега, ни да открије скута оца својега.

ГЛАВА 23.

У сабор Господњи да не улази ни учучен ни ушкопљен.

2. У сабор Господњи да не улази ко пије, ни десето кољено нешто да не улази у сабор Господњи.

3. Ни Амонац ни Мошав да не улази у сабор Господњи да не улази у сабор Господњи до вијека.

4. За то што не извадише пред вас схаљбом и водом на путу кад сте ишли из Мисира, и што најмине за новце на вас Валама сина Веорова из Феторе у Месопотамји да те прокуне,

5. Према не хтеје Господ Бог твој пошлати Валама, него ти Господ Бог твој обрати проклетство у благослов, јер те млава Господ Бог твој.

6. Не тражи мира њихова ни добра њихова нигда за свога вијека.

7. Немој се галити на Идумејца, јер ти је брат; немој се галити на Мисирца, јер си био дошљак у земљи његовој.

8. Синиви који се роде од њих у трећем кољену нека долазе у сабор Господњи.

9. Кад отидеш на војску на непријатеље своје, тада се чувај од сваке злоствари.

10. Ако се међу вама ко оскврни од чега што му се пољу догоди, нека иде иза окола и не улази у дъб.

ГЛАВА 24.

Кад ко узме жену и ожени се њом, па се догоди да му она не буде по вољи, што он нађе на њој што год жуљено, нека јој напише књигу распуску и да јој у руке, па нека је отпусти из своје куће.

2. А она отпавши из куће његове, ако отиђе и уда се за другог,

3. Па ако овај други муж окривне на њу и напише јој књигу распуску и да јој у руке, и отпусти је из своје куће, или ако умре овај други муж који се ожени њом,

4. Тада пређашњи муж који је отпусти не може је опет узети за жену, пошто се с њега она осварила, јер је гад пред Господом. Тако не дај да се гривеши земља коју ти Господ Бог твој даје у наслєдство.

5. Ко се скоро буде оженио, нека не иде на војску, и не намећи на њ никаквота посла; нека буде слободан у кући својој години дана и нека се радује са женом својом коју је довео.

6. Нико да не узима у залог жриња горњег или доњег, јер би узео душу у залог.

7. Ко се нађе да је украо човјека између браће своје, синова Израјљевих, и трговао њим и продао га, нека погине онај крађљивац; тако извади зло из себе.

8. Чувај се болести губе, и пази добро и чини све што вас уче свештеници Левити, као што сам им заповједио, држите и чините.

9. Опомињи се шта је учинио Господ Бог твој Марији на путу кад изидосте из Мисира.

10. Кад ти је ближњи твој дужан што му драго, не иди у кућу његову да му узмеш залог;

11. Нето стој на пољу, а човјек који ти је дужан нека ти изнесе на поље залог свој.

12. Ако је сиромах, не ставај са задотом његовијем;

13. Нето му врати залог његов до затора сунчанага. Да би лежећи на својој хаљини благосиљао те, а то ће ти се примити у правду пред Господом Богом твојим.

14. Нетој занијети најамника, си-

ромаха и погребитога између браће своје, ни дошљака који је код тебе у земљи твојој у мјесту твојем.

15. Подај му најам његов исти дан, и да га не зађе сунце у тебе, јер је сиромаш и тијем душу држи, да не би завикао на те ка Господу, и било би ти гријех.

16. Нека не гну оцери за синове ни синови за оцери; сваки за свој гријех нека гине.

17. Не изврши правдице дошљак ни сироти, и не узимај у залог хаљине удовици.

18. Нето се опомињи да си био роб у Мисру, и да те је испунио одажде Господ Бог твој; за то ти заповиједам да ово чиниш.

19. Кад жњеш жетину своју на њиви својој, ако заборавиш који споп на њиви, не враћај се да га узмеш; нека га дошљак, сироти и удовици, да би те благословио Господ Бог твој у сваком послу руку твоју.

20. Кад тресен маслине своје, не загледај грану по грану по што отресеш; нека дошљак, сироти и удовици.

21. Кад береш виноград свој, не парчи по што обереш; нека дошљак, сироти и удовици.

22. И опомињи се да си био роб у земљи Мисирској; за то ти ја заповиједам да ово чиниш.

ГЛАВА 25.

Кад је распра међу људима, па дођу на суд да им суде, тада правота нека оправдају а кривога нека осуде.

2. И ако криви заслужије бој, тада судија нека заповједи да га повале и бију пред њим, на број према кривци његовој.

3. До четрдесет удараца нека заповједи да му ударе, не више, да се не би понитио брат твој у твојим очима кад би му се ударило више удараца.

4. Нетој заветати уста воду кад врше.

5. Кад браћа жине заједно па угре један од њих без дјече, онда жена умрота да се не уда из куће за другог; брат његов нека отиђе к њој и узме је за жену и учини јој дужност дјеверску.

6. И први син којег она роди нека

се назове именом брата његова умрлог, да не погине име његово у Израјљу. 7. Ако ли овај човјек не би хтио узети настани име своје,

3. И допавши е свештенику који буде онда реци му: признајем данас пред Господом Богом твојим да сам ушао у земљу за коју се Господ закле очима нашим да ће нам је дати.

4. А свештеник нека узме когарипу из твоје руке и метне је пред олтаром Господа Бога твојега.

5. Тада проговори и реци пред Господом Богом твојим: отац мој биаше сиромаш Сирин и сиње у Мисру с мало чељади, и би ондаје дошљак, па поста народ велик и силан и обилан на броју.

6. Али Мисирци стадоше зло поступати с нама, мучише нас и удараше на нас тешке послове.

7. А ми завалисмо ка Господу Богу отаца својих, и Господ чу глас наш, и погледа на муку нашу, на труд наш и на невољу нашу.

8. И изведе нас Господ из Мисира руком крпепком и мишином подигутом, и страхотом великом и знацима и чудесима.

9. И доведе нас на оно мјесто, и даде нам земљу ову, земљу у којој тече млеко и мед.

10. За то сад сви донесох првине ода ове земље коју си ми дао, Господе. И остави их пред Господом Богом твојим, и поклати се пред Господом Богом твојим.

11. И весели се сваки добром које ти да Господ Бог твој и дому твојем, ти и Лени и дошљак који је код тебе.

12. А кад дан све десетке од дохода свакој твојој треће године, које је година десетка, и даш Левиту, дошљаку, сироти и удовици да једу у мјестима твојим и насите се.

13. Онда реци пред Господом Богом твојим: изнесох из дома својега што је свето, и дадох Левиту и дошљаку, сироти и удовици са свијем по заповиједсти коју си ми заповједио; не прстуних заповијести твојих нити заборавих;

14. Не једох од тога у жалости својој, нити узех од тога на потребу нечисту, нити дадох од тога на мртваци; слушах Господа Бога својега, учиних све како си ми заповједио.

ГЛАВА 26.

А кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој у наслєдство, и наследиш је и населиш се у њој,

2. Узми првина од свакога воља оне земље, које ћеш приносити од земље

15. Погледај из светота стана својета с неба, и благослови народ свој Израиља и благоговори над њим, као што си се заклео оцима нашим, земљу у којој тече млијеко и мед.
16. Данас ти Господ Бог твој заповиједа да извршиш ове уредбе и ове законе. Пазни дакле и изврши их од свега срца својета и од све душе своје.
17. Данас си се заклео Господу да ће ти бити Бог и да ћеш ићи путовима његовим и држати уредбе његове, и заповијести његове и законе његове, и да ћеш слушати глас његов.
18. А Господ се теби данас заклео да ћеш му бити народ особит, као што ти је говорио, да би држао све заповијести његове;
19. И да ће те подићи над све народе, које је створио, хвалом, именом и славом, да будеш народ свет Господу Богу својему, као што ти је говорио.

ГЛАВА 27.

- И заповједи Мојсије са старјешинама Израиљевиме народу говорећи: држати све ове заповијести које вам ја данас заповиједам.
2. И кад приђећеш преко Јордана у земљу коју ти даје Господ Бог твој, подићи себи камење велико и намази га кречем.
3. И напиши на њему све ријечи овога закона, кад приђећеш да уђеш у земљу гдје тече млијеко и мед, као што ти је казао Господ Бог отаца твојих.
4. Када дакле приђећеш преко Јордана, подићи то камење, за које ти заповиједам данас, на гори Еввалу, и намази га кречем.
5. И начини ондје олтар Господу Богу својему, олтар од камења, али га немој твојежмет тесати.
6. Оддијеља камења начини олтар Господу Богу својему, и на њему принеси Господу Богу својему жртве паљењине;
7. Принеси и захвалне жртве, и једи их ондје, и весели се пред Господом Богом својим.
8. И напиши на том камењу све ријечи овога закона добро и разгловијетно.
9. И рече Мојсије и свештеници Левити свему Израиљу говорећи: пазни и

ријечима овога закона, и творио их. А вас народ нека рече: амин.

ГЛАВА 28.

- Ако добро узаслушаш глас Господа Бога својета држећи и творећи све заповијести његове, које ти ја данас заповиједам, узвисиће те Господ Бог твој више свих народа на земљи.
2. И доћи ће на те ови благослови, и стећи ће ти се, ако узаслушаш глас Господа Бога својета.
3. Благословен ћеш бити у граду, и благословен ћеш бити у пољу,
4. Благословен ћеш бити плод утробе твоје, и плод земље твоје и плод стојке твоје, мада говеда твојих и стада оваца твојих.
5. Благословена ће бити котарица твоја и напве твоје.
6. Благословен ћеш бити кад долазиш и благословен ћеш бити кад одлазиш.
7. Даће ти Господ непријатеље твоје који устану на те да их бијеш; једнијем ће путез доћи на те, а на седам ће путеза бјегати од тебе.
8. Господ ће послати благослов да буде с тобом у житницама твојим и у свему за што се прихватиш руком својом, и благословиће те у земљи коју ти даје Господ Бог твој.
9. Поставиће те Господ да му будеш народ свет, као што ти се заклео, ако уздржиш заповијести Господа Бога својета и узвдеш путовима његовим.
10. И видјеће сви народи на земљи да се име Господње призна на тебе, и бојаће се тебе.
11. И учиниће Господ да си обилан сваким добром, плодом утробе своје и плодом стоје своје и плодом земље својом; а земљи твојој да ће ти је дати.
12. Отвориће ти Господ добру ризницу своју, небо, да дажд земљи твојој на врјеме, и благословиће свако дрво руку твоју, те ћеш давати у зајам многим народима, а сам не ћеш узимати у зајам.
13. И учиниће те Господ Бог твој да си глава а не рел, и бићеш само горе а не ћеш бити доле, ако узаслушаш заповијести Господа Бога својета, које

- ти данас ја заповиједам, да их држиш и твориш,
14. И не одступиш ни од једне ријечи коју вам данас ја заповиједам, ни на десно ни на лијено, пристајући за друге боговима да им слушаш.
15. Али ако не узаслушаш глас Господа Бога својета да држиш и твориш све заповијести његове и уредбе његове, које ти ја данас заповиједам, доћи ће на тебе све ове клетве и стигнуће те.
16. Проклет ћеш бити у граду, и проклет ћеш бити у пољу.
17. Проклета ће бити котарица твоја и напве твоје.
18. Проклет ће бити плод утробе твоје и плод земље твоје, мада говеда твојих и стада оваца твојих.
19. Проклет ћеш бити кад долазиш, и проклет ћеш бити кад одлазиш.
20. Послаће Господ на тебе клетву, расан и погибао у свему за што се прихватиш руком својом и што уздржиш, докле се не затреш и пронађнеш на пречад за зла дјела своја којима си ме одаставио.
21. Учиниће Господ Бог твој да се прилијепи за те помор, докле те не истријеби са земље у коју идиш да је наслиједиш.
22. Удариће те Господ сухом болешћу и врућицом, и грозницом и жегом и мачем, и супом и медљивком, које ће те тонити докле не пропаднеш.
23. А небо над главом твојом биће од мједи а земља под тобом од гвозђа.
24. Учиниће Господ да дажд земљи твојој буде прах и пепео, који ће падати с неба на те, докле се не истријебиш.
25. Даће те Господ Бог твој непријатељима твојим да те бију; једнијем ћеш путез изаћи на њих, а на седам ћеш путеза бјегати од њих, и потучиће те по свјетом царствима на земљи.
26. И мртво тиједа твоје биће хранима свјетом путцама небеским и звијеру земљском, нити ће бити ко да их поплаши.
27. Удариће те Господ приштевицама Мисирским и шљезницама и путем и крастама, да се не ћеш моћи испити.
28. Удариће те Господ лудилом и шљепотом и бресином.
29. И пишаћеш у по дне, као што

лина садијенац по мрак, нити ћеш има-
ти напретка на путовима својим, и чи-
виће ти се криво и отимаће се од тебе
једнако, и не ће бити никога да ти
поможе.

30. Оженићеш се, а други ће спава-
ти с твојом женом; свадаћеш кућу,
а не ћеш сједјети у њој; посадићеш
виноград, а не ћеш га брати.

31. Во твој младе се на твоје очи, а
ти га не ћеш јести; магарак твој оте-
ће се пред тобом, и не ћети се врагити;
овце твоје даће се непријатељу твоје-
му, и не ће бити никога да ти поможе.

32. Синови твоји и вћери твоје даће
се другому народу, а очи ће твоје гле-
дати и капаће једнако за њима, а не
ће бити снаге у руци твојој.

33. Род земље твоје и сву мuku тво-
ју изиће народ, којег не знаш, и
чиниће ти криво и газеће те једнако.

34. И полуђенеш од онога што ћеш
гледати својим очима.

35. Удариће те Господ пришег зам
у кољенима и на голенима, да се не
ћеш моћи исцјелити, од стопала по-
те твоје до тјемена.

36. Одвешће Господ тебе и нара тво-
јег, којег поставиш над собом, у на-
род којег нијеси знао ти ни стари
твоји, и ондаје ћеш служити другим
боговима, дрвету и камену.

37. И бићеш чудо и прича и подеси-
јех свијем народима, у које те одведе
Господ.

38. Много ћеш сјемена изијети у по-
ље, а мало ћеш сабрати, јер ће га из-
јести скаваци.

39. Винограде ћеш садити и радићеш
их, а не ћеш пити вина нити ћеш их
брати, јер ће изјести први.

40. Имаћеш маслаца по свијем кра-
јевима својим, али се не ћеш узел на-
мазати, јер ће онасти маслине твоје.

41. Родићеш синове и вћери, али не
ће бити твоји; јер ће отићи у ропство.
42. Све воће твоје и род земље твоје
изиће бубе.

43. Странац који је код тебе полеће
се нада те високо, а ти ћеш сићи до-
ле веома ниско.

44. Он ће ти давати у зајам, а ти не
ћеш њему давати у зајам; он ће по-
стати глава, а ти ћеш постати реп.

45. И доћи ће на те све оне клетве

ће их јести кришом у оскудници свакој
притужити непријатељу твој по свијем
мјестима твојим.

58. Ако не уздржиш и не уствориш
све ријечи овога закона, које су напи-
сане у овој књизи, не бојати се сла-
вога и страшнога имена Господа Бога
својега.

59. Пустуће Господ на тебе и на сје-
ме твоје зато чудесна, велика и дуга,
болести луте и дуге.

60. И обратиће на тебе све помоге
Мисирске, од којих си се плашио, и
прилићне се за тебе.

61. И све болести и сна зла, која на-
јесу записана у књизи овога закона,
постуће Господ на тебе, докле се не
истријебиш.

62. И остаће вас мало, а пређе вас
бијаше много као звијезда небеских;
јер нијеси слушао гласа Господа Бога
својега.

63. И као што вам се Господ радиоао
добро вам чинећи и множећи вас, та-
ко ће вам се Господ радovati загри-
њи вас и истребљујући вас; и нестаће
вас са земље у коју идете да је насли-
једите.

64. И расиће те Господ по свијем
народима с једнога краја земље до
другога, и ондаје ћеш служити другим
боговима, којих нијеси знао ти ни они
твоји, дрвету и камену.

65. Али у ондајем народима не ћеш
одахнути, нити ће се стопало ноге
твоје одморити; него ће ти Господ да-
ти ондаје срце плашљиво, очи ишчи-
љеле и душу изнемоглу.

66. И живот ће твој бити као да ви-
си према теби, и плашћеш се ноћу и
дану, и не ћеш бити миран животом
својим.

67. Јутром ћеш говорити: како да
је вече! а вечером ћеш говорити: ка-
мо да је јутро! од страха којим ће се
страшити срце твоје, и од онога што
ћеш гледати очима својима.

68. И вратиће те Господ у Мисир
на лађама, путем за који ти рекох: не
ћеш га више видјети. И ондаје ћете се
продавати непријатељима својим да
будете робови и робинје, а не ће бити
кућа.

Ово су ријечи зајета који заповједи
Господ Мојсију да учини са синовима
Израјелцима у земљи Моавској, осим
зајета који је учинио с њима на Хо-
риву.

2. И сазва Мојсије све синове Израј-
елске и рече им: видјели сте све што
учини Господ на ваше очи у земљи Ми-
сирској фараону и свијем slugама ње-
говима и свој земљи његовој.

3. Кушана велика, која видјеше очи
твоје, оне знаше и чудеса велика.

4. Али вам не даде Господ срца, да
разумијете, ни очују, да видите, ни
ушину, да чујете до овога дана.

5. И водих вас четрдесет година по
пустини; не оветнаше хаљине ваше
на вама, нити обућа твоја оветла на
ногама твојима.

6. Хљеба не једосте, ни пиште вина
и словита пића, да бисте познали
да сам ја Господ Бог ваш.

7. И кад дођосте на ово мјесто, изи-
де Сион цар Есевонски и Ог цар Ва-
сански пред нас у бој; и побисмо их.

8. И узесмо земљу њихову, и дадосмо
је у наслједство племену Рутимову и
племену Гадоу и половини племена
Манасијина.

9. За то држите ријечи овога зајета
и творите их, да бисте напредовали у
свему што радите.

10. Ви стојите данас сви пред Госпо-
дом Богом својим, главари од племена
ваших, старјешине ваше и управитељи
ваши, сви људи Израјелци.

11. Дјеца ваша, жене ваше, и дошљак
који је у вашем околу, и онај који ти
дрва сјече, и онај који ти воду носи,

12. Да пристанеш на зајет Господа
Бога својега и на клетву његову, коју
чини с тобом данас Господ Бог твој,

13. Да те данас постави себи за на-
род и да ти он буде Бог, као што ти
је рекао и као што се заклео оцима
твојим, Авраму, Исаку и Јакову.

14. И неће вам самгма чиним овај
зајет и ову клетву.

15. Него са свакима који данас стоји
оваје с нама пред Господом Богом на-
шим, и са свакима који није данас оваје
с нама.

16. Јер ви знате како смо живјели у

земљи Мисирској, и како смо пролази кроз народе кроз које смо прошли.

17. И видјели сте гадове њихове и идоле њихове од дрвета и од камена, од сребра и од злата, који су код њих.

18. Нека не буде међу нама човјека ни жене ни породице ни племена, којима би се срце одвратило данас од Господа Бога нашега да иде да служи боговима оних народа; нека не буде међу вама корбијена на ком би растао отров или пелен.

19. И чувши ријечи ове кметве да се не похвали у срцу свом говорећи: бићу миран ако узидем за омијем што у срцу свом саислим, додајући пијанство жеђи.

20. Не ће Господ опростити такоме, него ће се онда распалити гњев Господњи и ревност његова на такога човјека, и пашће на њ сна клетва која је написана у овој књизи, и истријебиће Господ име његово под небом.

21. И одлучиће га Господ на зло од свијех племена Израјилских по свјетом кмету заједно написанота у књизи овога закона.

22. Тада ће говорити потоњи нараштај, синови ваши који настану из вас, и дошљак који дође из далеке земље, кад виде зла у земљи овој и бодести, које ће Господ пустити на њу,

23. Земљу ову опалуену сумпором и сољу, гдје се не сједе ништа ниче нити на њој расте кака биљка, као гдје је пропала Содом и Гомор, Адама и Сенојим, које затр Господ у гњеву својем и у јарости својој,

24. Говориће сви народи: за што чини ово Господ од ове земље? каква је то жестиња великота гњева?

25. И одговараће се: јер одуставише зајед Господа Бога отаца својих, који изјачи с њима кад их изведе из земље Мисирске.

26. Јер идоше и служилише другим боговима и покљанаше им се, боговима којих не знаше и који им ништа не дадоше.

27. За то се Господ разгњиви на ту земљу, и пусти на њу сва проклетства написана у овој књизи.

28. И истријеби их Господ из земље њихове у гњеву и у јарости и у љутици својој.

великој, и избаци их у другу земљу, као што се види данас.

29. Што је тајно оно је Господа Бога нашега, а јавно је наше и синова наших до вијекна, да бисмо извршивали све ријечи овога закона.

ГЛАВА 30.

А кад дође на тебе све ово, благослов и клетва коју изнесох преда те, ако их се опомнеш у срцу свом, гдје је би год оно међу народима, у које те загна Господ Бог твој,

2. И обрати се ка Господу Богу својему и послушаш глас његов у сину што ти ја заповиједам данас, ти и синови твоји, из свега срца својега и из све душе своје,

3. Тада ће Господ Бог твој повратити робље твоје и смиловаће се на тебе, и опет ће те сабрати између свијех народа, по којима те буде расијао Господ Бог твој.

4. Ако би ко твој и на крај свијета затнао био, отуда ће те опет сабрати Господ Бог твој и отуда те узети.

5. И одвешће те опет Господ Бог твој у земљу коју бијаху наслиједили оци твоји, и наслиједићеш је, и учиниће ти добро и умножиће те већма него оце твоје.

6. И обрезаће Господ Бог твој срце твоје и срце сјемена твојега, да би љубио Господа Бога својега из свега срца својега и из све душе своје, да будеш жив.

7. А све кметве оне обратиће Господ Бог твој на непријатеље твоје и на ненавиднике твоје, који су те гонили.

8. А ти кад се обратиш и станеш слушати глас Господа Бога својега и творити све заповијести његове, које ти ја данас заповиједам,

9. Даше ти Господ Бог твој срећу у сваком дјелу руку твојих, у плоду утробе твоје, у плоду стоке твоје, у плоду земље твоје; јер ће ти се Господ Бог твој опет радовати чиниће ти добро, као што се радовао оцима твојим,

10. Ако узаслушаш глас Господа Бога својега држећи заповијести његове и уредбе његове, написане у књизи овога закона; кад се обратиш ка Господу Богу својему свијем срцем својим: и свом душом својом.

11. Јер заповијест ова коју ти ја заповиједам данас нити је високо ни далеко од тебе;

12. Није на небу, да речеш: ко ће нам се полети на небо да нам је скине и каже нам је, да бисмо је творили?

13. Нити је преко мора, да речеш: ко ће нам отићи преко мора, да нам је донесе и каже нам је, да бисмо је творили?

14. Него ти је врло близу ова ријеч, у устама твојима, и у срцу твојем, да би је створио.

15. Гле, изнесох данас преда те живот и добро, смрт и зло.

16. Јер ти заповиједам данас да љубиш Господа Бога својега ходиће путовина његовијем и држећи заповијести његове и уредбе његове и законе његове, да би жив био и умножио се, и да би те благословио Господ Бог твој у земљи у коју идеш да је наслиједиш.

17. Ако ли се одврати срце твоје и не узаслушаш, него застраниш да се клањаш другим боговима и њима служаш, пропашти, нити ћете продужити дана своја на земљи, у коју идеш преко Јордана да је наслиједиш.

18. Јављај вам данас да ћете заједно са другима и њима служаш, пропашти, нити ћете продужити дана своја на земљи, у коју идеш преко Јордана да је наслиједиш.

19. Сједочим вам данас небом и земљом, да сам ставио пред вас живот и смрт, благослов и проклетство; за то избори живот, да будеш жив ти и семе твоје,

20. Љубећи Господа Бога својега, слушајући глас његов и држећи се њега; јер је он живот твој и душа дана твојих, да би наставао на земљи, за коју се заклео Господ оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати.

ГЛАВА 31.

По том дође Мојсије и каза ове ријечи смену Израјљу,

2. И рече им: мени има данас сто и двадесет година, не могу више одлазити ни долазити; а Господ ми је рекао: не ћеш пријећи преко тога Јордана.

3. Господ ће Бог твој ићи пред тобом, и истријебиће оне народе испред тебе, и ти ћеш их наслиједити; Исус ће ићи пред тобом, као што је казао Господ.

4. И учиниће Господ с њима како је

учинио са Сином и Огом царима Аморским и са земљом њиховом, те их је истријебио.

5. За то кад вам их преда Господ, учините им са свијем онако како сам вам заповиједо.

6. Будите слободни и храбри, и не бојте се и не плашите се од њих; јер Господ Бог твој иде с тобом, не ће одступити од тебе, нити ће те оставити.

7. По том дозна Мојсије Исуса, и рече му пред свијем Израјљем: буди слободан и храбар; јер ћеш ти ићи с овим народом у земљу за коју се заклео Господ оцима њиховијем да ће им је дати, и ти ћеш им је раздјелити у наслједство.

8. Јер Господ који иде пред тобом биће с тобом, не ће одступити од тебе, нити ће те оставити, не бој се и не плаши се.

9. И Мојсије написа овај закон, и даде га свештеницима, синовима Левијевим, који пошаху ковчег заједно са Господњем, и свијем старјешинама Израјлским.

10. И заповиједи им Мојсије говорећи: снаге седме године, у одређено вријеме године опросне, на правни сјеница, 11. Кад дође сав Израјљ и стане пред Господа Бога својега на мјесту које изберете, читај овај закон пред свијем Израјљем да чују.

12. Сабраши народ, људе и жене и дјecu и дошљаке, који буду у мјестима твојим, да чују и уче и да се боје Господа Бога нашега, и држе и творе све ријечи овога закона;

13. И синови њихови, који још не знају, нека чују и уче бојати се Господа Бога нашега, докле стег год живи да је наслиједите.

14. А Господ рече Мојсију: ево, приближи се вријеме да умреш. Доволи Исуса и станите објаци у шатору од саставка, да му дам заповијести. И отиде Мојсије и Исус, и стадоше у шатору од саставка.

15. И јави се Господ у шатору у ступу од облака, и стјаше ступ од облака над вратима од шатора.

16. И рече Господ Мојсију: ево, ти ћеш починути с оцима својим; а народ овај уставни чиниће прељубу за

твђим боговима оне земље у коју иде, и оставиће ме и поквариће завјет мој, који учиних с њима.

17. И онда ће се распалити мој гњев на њих, и оставићу их, и сакрићу лице своје од њих; они ће се прождријети, и спаћи ће их зла многа и невоље; и онда ће рећи: да ме не спахоше ова зла за то што Бог мој није посред мене?

18. А ја ћу онда са свијем сакрити лице своје за сва зла која учинише обративши се к другим боговима.

19. За то сад напишите себи ову pjesму, и научи се синове Израјљеве; жетвни им је у уста да ми та pjesма буде свједок на синове Израјљеве.

20. Јер ћу га одвести у земљу за коју сам се заклео оцама његовијем, у коју тече млијеко и мед; онда ће јести и наситиће се и угојиће се, па ће се онда обратити к другим боговима и њима ће служити, а за мене не ће марили, и поквариће завјет мој.

21. А кад га спаћу зла многа и невоље, онда ће га pjesма свједочити на њих; јер се не ће заборавити ништа је нестати из уста сјемена њихова. Јер знам мисли њихове и што ће још делати, и што ће учинити, прије него их уведем у земљу за коју сам се заклео.

22. И написа Мојсије ту pjesму онај дан, и научи је синове Израјљеве.

23. И Господ даде заповијести Исусу сину Навину товорећи: буди слободан и храбар, јер јеш ти увести синове Израјљеве у земљу за коју сам им се заклео, и ја ћу бити с тобом.

24. И кад написа Мојсије ријечи овагва закона у књигу, све до краја.

25. Заповиједи Мојсије Левитима, који ношаху ковчет завјета Господњег, говорећи:

26. Узмите ову књигу закона, и ментите је покрај ковчета завјета Господа Бога својег, да буде ондаје свједок на вас.

27. Јер знам непокорност твоју и тврди врат твој. Ето, докле сам још жив с вама, до данас, бијасте непокорни Господу; а како ли кад ја умрем?

28. Скупите к мени све старешине од племена својих и управитеље своје, да им кажем да чују ове ријечи, и да им засвједочим неом и земљом.

29. Јер знам да ћете се по смрти мо-

јој покварити, и заћи с пута који вам заповиједи; и за то ће вас задесити ово зло најпослије, кад станете чинити што је зло пред Господом гњевећи га делом руке својих.

30. И изговори Мојсије да чује савзбор Израјљев ријечи ове pjesме до краја:

ГЛАВА 32.

Слушај, небо, говорићу; и земља нека чује говор уста мојих.

2. Нека се слухне као дажд наука моја, и нека падне као роса говор мој, као ситан дажд на владу траву и као крупа дажд на одраслу траву.

3. Јер ћу јављати име Господње; величајте Бога нашега.

4. Дјело је те стигије савршено, јер су сви путеви његови правда; Бог је вјеран, без неправде; праведан је и истинит.

5. Они се покварише према њему; њихово неваљаство није неваљаство синова његовијех; то је род зао и покварен.

6. Тако ли враћате Господу, народе луди и безумни? није ли он отац твој, који те је задоволио? он те је начинио и створио.

7. Опомени се негдашњих дана, погледајте године свакога вијеза; питач своје и казаће ти.

8. Кад вишњи раздаде нашьедство народима, кад раздијели синове Адамове, постави међе народима по броју синова Израјљевих.

9. Јер је дило Господњи народ његов, Јаков је уже нашьедства његова.

10. Нађе га у земљи пустој, на мјесту страшну, гдје бучи пустош; води га у ваоколо, учи га и чува га као зеницу ока својег.

11. Као што орло измамљује ормиће своје, диже се над птицима својим, шири крила своја, узима их и носи на крилима својим,

12. Тако га Господ вођаше, и с њим не бјеше туђег бота;

13. Вођаше га на висине земаљске да једе род пољски, и даваше му да сиса мед из стјепе и узје из тврдога камена,

14. Масло од крвава и млијеко од оваца с претиливом од јагњаца и овнова Ва-

сисах и јараца, са срцем зрна пшеничних; и пио си вино, крв од гроздја.

32. Јер је чоког њихов од чокога Содомскога и из поља Гоморскога; гроздја је њихово гроздје отропно, цуца су му торка.

33. Бино је њихово отров змајевски и луту јед аспидин.

34. Није ли то сакривено код мене, зазначањено у ризницама мојим?

35. Моја је освета и плата, у своје врјеме попузнуће пога њихова, јер је близу дан пропасти њихове, и иде брзо што ће их задесити.

36. Судите Господу народу својему, и жао ће му бити слуга његовијех, кад види да је прошла снага и да нема ништа ни од ухвањенога ни од остављенога.

37. И рећи ће: гдје су богови њихови? стигија у коју се уздаше?

38. Који сало од жртгава њиховијех једоше и пише вино од ваљева њиховијех. Нека устану и поноју вам, и нека вам буду закон.

39. Видите сада да сам ја, ја сам, и да нема бога осим мене. Ја убијам и оживљујем, раним и исцјељујем, и нема никога ко би избавио из моје руке.

40. Јер подижем к небу руку своју и кажем: ја сам жив до вијеза.

41. Ако наоштрим сјајни мач свој и уздем у руку суда, учинићу освету на непријатељима својим и вратићу онима који мрзе на ме.

42. Онојићу стријеле своје крвљу, и мач ће се мој најести месо, крвљу исцјенићу и заробљенијех, кад почнем освету на непријатељима.

43. Иселићу се народи с народом његовијем, јер ће пократи крв слуга својих, и осветиће се непријатељима својим, и очистиће земљу своју и народ свој.

44. И дође Мојсије и изговори све ријечи pjesме ове народу, он и Исус син Навин.

45. А кад изговори Мојсије све ријечи ове сему Израјљу,

46. Рече им: привијите срце своје к свијем ријечима које вам ја данас засвједочавам, и казуче их синовима својим да би држали све ријечи овога закона и творили их.

47. Јер није празан ријеч да за њу не марите, него је живот ваш; и тог

21. Они ме раздражише на ревност оним што није Бог, разгњеваше својим таптинма; и ја ћу њих раздражити на ревност оним који није народ, народом лудим разжетићу их.

22. Јер се огњак разорио у гњеву мојем, и гориће до најдубљег пакла; спаљиве земљу и род њезин, и пошдиће тежеће брдана.

23. Згинућу на њих зао, стријеле своје пошачу на њих.

24. Глад ће их циједити, врућице и звијерске послаћу на њих и јед змија земаљских.

25. С поља ће их убијати мач, а по клијетима страх, и мочка и дјенојку, дијете на сиси и сјједа чојјека.

26. Рекао бих: расијаћу их по свијем углавима земаљским, учинићу да нестане спомена њихова између људи,

27. Да ми није до мржње непријатељеве, да се не би непријатељ њихови понијели и рекли: рука се наша узвисила, а није Господ учинио све оно.

28. Јер су народ који пропада са својих намера, и нема у њих разума.

29. Камо да су паметни, да разумију ово, и гледају на пошљак свој!

30. Како би један гонио тисућу а двојица тјерала десет тисућа, да их није стигија њихова продала и Господ их предао?

31. Јер стигија њихова није као на-

ће те рјечеју продужити дане своје на земљи, у коју идете преко Јордана да је наслиједите.

48. У исти дан рече Господ Мојсију гонорећи:

49. Изиди на ону гору Аваријску, на гору Навав, која је у земљи Моавској према Јерихову, и види земљу Хананску коју дајем синовима Израљевцијем у државу.

50. И умри на гори на коју изидеш, и прбери се к роду својему, као што је умрио Арон брат твој на гори Ору и прбрати се к роду својему.

51. Јер ми згориштите међу синовима Израљевцијем на води од свађе у Кадису, у пустињи Сину, што ме не прослависте међу синовима Израљевцијем.

52. Пред собом ћеш видјети земљу, али не ћеш у њу ићи, у земљу коју дајем синовима Израљевцијем.

ГЛАВА 33.

А ово је благослов којим благослови Мојсије човјек Божји синове Израљеве пред смрт своју.

2. И рече: Господ изиде са Синаја, и показа им се са Сира; зајса с горе Фаранске, и дође с мноштвом тисућа светлаца, а у десници му закон огњени за њих.

3. Доиста љуби народе; сви су свети његови у руци твојој; и они се слегонце к ногама твојим да приме рјечи твоје.

4. Мојсије нам даде закон, нашљедство збору Јаковљеву.

5. Јер објашне цар у Израљу, кад се сабираху кнезови народни, плакета Израљева.

6. Да живи Рувим и не умре, а људи његовијех да буде мало!

7. А за Јуду рече: услаши Госпoде глас Јудин, и доведи га олет к народу његову; руке његове нека војују за њ, а ти му помажи против непријатеља његовијех.

8. И за Левија рече: твој Тумим и твој Урим нека буде у човјека твојега светогга, којегга си окунао у Маси и сколим си се прещирао на води Мериви; 9. Који рече оцу својему и матери својој: не гледам на вас, који не познајете

браће своје и за синове своје не зна; јер држе рјечи твоје, и зајмет твоју чувају.

10. Они уче уредбама твојим Јакова и закону твојему Израља, и међу њама под поздраве твоје и жртву што се саживае на олтар твој.

11. Благослови, Госпoде, војску његову, и нека ти мило буде дјело руку његовијех; положи бесдре опнка који устојау на њ и који мрзе на њ, да не устану.

12. За Венијамина рече: мили Госпoду наставаће без страха с њим; заклањаће га сваки дан, и међу племиња његовијем наставаће.

13. И за Јосифа рече: благословена је земља његова од Госпoда благом с неба, росом, и из дубине оздо,

14. И благом које долази од сунца, и благом које долази од мјесеца,

15. И благом старијех брда и благом вјечнијех хумова,

16. И благом на земљи и обилјем њезинијем, и милошћу онога који стоји у кушини. Нека то дође на главу Јосифу и на греме одвојеноме између браће своје.

17. Красота је његова као у првенца телета, и рогови његови као рогови у једнорога; њиза ће босги народе све до краја земље; то је мноштво тисућа Јефремовијех и тисуће Манасијине.

18. А за Забулона рече: несели се Забулоне изласком својим, и Исакаре шаторима својим.

19. Народе ће сазвати на гору, ондје ће примијети жртве праведне; јер ће обилје морско сисати и сакривено благо у пијеску.

20. А за Гада рече: благословен је који шири Гада; он настава као лав, и кида руку и главу.

21. Изабра себи прво, јер ондје доби дио од онога који даде закон; за то ће ићи с кнезовима народнијем, и ишришвати правду Госпoдаљу и судове његове с Израљевим.

22. А за Дана рече: Дан је лавић, који ће исакати из Васана.

23. И за Нефталима рече: Нефталиме, сити милости и путни благослова Госпoдњегга, заида и јућ узми.

24. И за Асира рече: Асир ће бити благословен мимо Аруе синове, биће

мно браћи својој, замакаће у уље ногу своју.

25. Гвожда је и мјед биће под обућом твојом; и докле трају дани твоји трајаће снага твоја.

26. Израљу! нико није као Бог, који иде по небу теби у помоћ, и у величанству својем на облацима.

27. Заклон је Бог вјечни и под мишицом вјечног; он ће одагнати испред тебе непријатеље твоје, и рећи ће: загни!

28. Да би наставао Израљ сам безбрижно, извор Јаковљев, у земљи обилној житом и вином; и небо ће његово кроштити росом.

29. Благо теби, Израљу! ко је као народ, којегга је сачувао Господ, штит помоћи твоје, и мач слане твоје? Непријатељи ће се твоји понизити, а ти ћеш гавити висине њихове.

ГЛАВА 34.

Тада изиде Мојсије из поља Моавскога на гору Навав, на врх Фазге, која је према Јерихову; и показа му Господ сву земљу од Галада до Дана:

2. И сву земљу Нефталимову, и земљу Јудину, и Манасијину, и сву земљу Јудину до мора западнога,

3. И јужну страну, и равницу, долину под Јерихоном, мјестом гдје има много палмових дрвета, до Ситора.

4. И рече му Господ: ово је земља, за

коју сам се заклео Авраму, Исаку и Јакову говорјећи: смену твојему даћу је. Показах ти је да је видиш очима својима, али у њу не ћеш ићи.

5. И умрије ондје Мојсије сауга Госпoдњом у земљи Моавској по рјечи Госпoдњој.

6. И поуребе га Госпoд у долини у земљи Моавској према Вег-Фегору; и нико не дозна за гроб његов до данашњегга дана.

7. А бреше Мојсију сто и драдесет година кад умрије, и не бреху потамњеле очи његове ни ти га снага издала.

8. И плакаше синови Израљевци за Мојсијем у полу Моавском тридесет дана; и прођоше плачни дани жалости за Мојсијем.

9. А Исус син Навин бреше пун духа мудрости, јер Мојсије бреше мртво на њ руке своје. И слушаше га синови Израљевци, и твораше као што заповједи Господ преко Мојсија.

10. Али не уста више пророку у Израљу као Мојсије, којегга Господ позна лицем к лицу.

11. У свијем знацима и чудесима, за која га посла Господ да их учини у земљи Мисирској на Фарану и на свијем саугама његовијем и на свој земљи његовој.

12. И у свијем Аргамима крвике руке, и у свијем страхотама великим, које учини Мојсије пред свијем Израљевим.

КЊИГА ИСУСА НАВИНА.

ГЛАВА 1.

А по смрти Мојсија сауге Госпoдњегга рече Господ Исусу сину Навину, сачини Мојсијеву, говорјећи:

2. Мојсије сауга мој умрије; за то сада угаси, пријеђи преко тога Јордана ти и сав тај народ у земљу коју ја дајем синовима Израљевцијем.

3. Свако мјесто на које ступише стопана својим дао сам вам, као што рече кох Мојсију.

4. Од пустиње и од овога Ливана је заповједио Мојсије сауга мој, не од-

до ријеке велике, ријеке Ефрата, сва земља Хетјеска до великога мора на запад, биће међа наша.

5. Нико се не ће одржати пред тобом свега вијеска твојега; с тобом ћу бити као што сам био с Мојсијем, не ћу одступити од тебе ни ти ћу те оставити.

6. Буди слободан и храбар, јер ћеш ти пресјати томе народу у нашљедство земљу за коју сам се заклео очима њиховијем да ћу им је дати.

7. Само буди слободан и храбар да држиш и твориш све по закону који ти је заповједио Мојсије сауга мој, не од-